

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 20 października 2005 r.
(OR. en)**

**Pliki międzyinstytucjonalne:
2004/0155 (COD)
2004/0159 (COD)**

**12890/05
ADD 7**

**ECOFIN 299
EF 38
CODEC 827**

NOTA

Dotyczy:

Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU
EUROPEJSKIEGO I RADY

Przekształcający dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego
i Rady z dnia 20 marca 2000 r. odnoszącą się do podejmowania
i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz dyrektywę
Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności
kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych
Tom VIII

ZAŁĄCZNIK I

⇒ **OBLICZANIE WYMOGÓW KAPITAŁOWYCH Z TYTUŁU** ⇐ **RYZYKA POZYCJI**

~~WSTĘP~~ ☒ PRZEPISY OGÓLNE ☒

Wyliczanie pozycji netto

1. Nadwyżka długiej (krótkiej) pozycji danej instytucji nad pozycją krótką (długą) w akcjach, papierach dłużnych i zamiennych papierach wartościowych danych emisji oraz w identycznych terminowych kontraktach giełdowych na instrumenty finansowe, opcjach, gwarancjach subskrypcyjnych i zabezpieczonych gwarancjach subskrypcyjnych stanowi pozycję netto tej instytucji w każdym takim instrumencie. Przy wyliczaniu pozycji netto właściwe władze zezwalają na traktowanie pozycji w poszczególnych instrumentach pochodnych zgodnie z ust. 4-7 jako pozycji w papierach wartościowych będących przedmiotem danych instrumentów (jako pozycje w instrumentach nominalnych). Posiadane przez instytucje instrumenty dłużne własnej emisji zostają wyłączone z wyliczeń ryzyka szczególnego stosownie do ust. 14.
2. Przy wyliczaniu pozycji netto niedopuszczalne jest saldowanie pozycji w zamiennych papierach wartościowych z pozycjami przeciwnymi w instrumentach, na które dane papiery mogą być zamienione, chyba że właściwe władze przyjmują metodologię, która uwzględnia prawdopodobieństwo przeprowadzenia zamiany, lub ustanawiają wymóg kapitałowy na pokrycie ewentualnej straty, którą można ponieść przy dokonaniu zamiany.
3. Wszystkie pozycje netto bez względu na znak dodatni lub ujemny muszą być przeliczane codziennie na walutę bilansową danej instytucji po obowiązującym bieżącym kursie wymiany jeszcze przed agregacją tych pozycji.

Szczególne instrumenty

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

→₁ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 1 lit. a)

4. Terminowe kontrakty giełdowe na stopy procentowe, terminowe umowy stopy procentowej i terminowe zobowiązania zakupu lub sprzedaży instrumentów dłużnych traktuje się jako połączenia pozycji długiej i krótkiej. Długą pozycję w terminowych kontraktach giełdowych na stopy procentowe należy zatem traktować jako połączenie zaciągniętej pożyczki wymagalnej w terminie dostawy kontraktu i posiadanej należności z terminem zapadalności identycznym z terminem zapadalności instrumentu lub pozycji nominalnej, która jest przedmiotem danego kontraktu. Podobnie terminową umowę stopy procentowej sprzedaną przez daną instytucję należy traktować jako długą pozycję zapadającą w terminie: termin rozliczenia umowy plus okres obowiązywania umowy i krótką pozycję wymagalną w terminie rozliczenia. W przypadku terminowych kontraktów giełdowych na stopy procentowe i terminowych umów stopy procentowej zarówno zaciągniętą pożyczkę, jak i należność wpisuje się do ~~kolumny „Zaangażowania wobec rządów centralnych”~~ ☒ kategorii pierwszej określonej ☒ w tabeli 1 (ust. 14) celem wyliczenia kapitału wymaganego na pokrycie ryzyka szczególnego. Terminowe zobowiązanie zakupu instrumentu dłużnego traktuje się jako połączenie zaciągniętej pożyczki wymagalnej w terminie dostawy instrumentu i długiej pozycji (bieżącej) w samym instrumencie dłużnym. Do celów wyliczenia ryzyka szczególnego wpisuje się zaciągniętą pożyczkę do ~~kolumny „Zaangażowania wobec rządów centralnych”~~ ☒ kategorii pierwszej określonej ☒ w tabeli 1 ☒ (ust. 14) ☒, natomiast instrument dłużny wpisuje się do tej kolumny tabeli, która będzie właściwa dla danego instrumentu. →₁ --- ←

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 1 lit. a)
(dostosowany)

Właściwe władze mogą zezwolić, aby wymóg kapitałowy z tytułu giełdowych kontraktów terminowych był równy depozytowi zabezpieczającemu wymaganemu przez giełdę, jeśli są w pełni przekonane, że zapewnia on dokładną miarę ryzyka związanego z kontraktem oraz że jest co najmniej równy wymogowi kapitałowemu z tytułu kontraktu terminowego, który wynikałby z obliczenia dokonanego z wykorzystaniem metod ustalonych w innych częściach niniejszego załącznika lub z zastosowania metody statystycznej opisanej w załączniku VIII.

~~Do dnia 31 grudnia 2006 r. w~~ Właściwe władze mogą także zezwolić, aby wymóg kapitałowy z tytułu pozagiełdowych kontraktów pochodnych zaliczanych do grupy określonej w niniejszym ustępie, rozliczanych przez izbę rozliczeniową uznaną przez te władze był równy depozytowi zabezpieczającemu wymaganemu przez izbę rozliczeniową, jeśli są w pełni przekonane, że zapewnia on dokładną miarę ryzyka związanego z kontraktem pochodnym oraz że jest co najmniej równy wymogowi kapitałowemu z tytułu omawianego kontraktu, który wynikałby z obliczenia dokonanego z wykorzystaniem metod ustalonych w innych częściach niniejszego załącznika lub z zastosowania metody statystycznej opisanej w załączniku VIII.

↓ 93/6/EWG art. 2 ust. 22
(dostosowany)

Do celów ~~ust. 4 załącznika I~~ ☒ niniejszego punktu ☒ „pozycja długa” oznacza pozycję, w którą wchodzi instytucja poprzez ustalenie stawki oprocentowania, którą otrzyma w danym okresie przyszłym, natomiast „pozycja krótka” oznacza pozycję, w którą wchodzi instytucja poprzez ustalenie stawki oprocentowania, którą zapłaci w danym okresie przyszłym.

5. Opcje na stopy procentowe, instrumenty dłużne, akcje, indeksy giełdowe, terminowe kontrakty giełdowe na instrumenty finansowe, transakcje zamiany i waluty obce traktowane są jako pozycje równe kwocie instrumentu będącego przedmiotem opcji, pomnożonej do celów niniejszego załącznika przez współczynnik delta tej opcji. Wspomniane pozycje mogą być saldowane z ewentualnymi pozycjami przeciwnymi w identycznych papierach wartościowych lub instrumentach pochodnych, których dana opcja dotyczy. Należy posługiwać się współczynnikiem delta używanym przez daną giełdę lub wyliczonym przez właściwe władze, bądź też – gdy brak takiego współczynnika, a także w przypadku opcji pozagiełdowych – współczynnikiem wyliczonym przez samą instytucję, pod warunkiem że właściwe władze uznają zasadność modelu stosowanego przez tę instytucję.

Jednak właściwe władze mogą także zdecydować, że instytucje wyliczają parametry delta, wykorzystując metodologię ustaloną przez te władze.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 1 lit. b) (dostosowany)
--

~~Właściwe władze powinny wymagać~~ ☒ Wymaga się ☒ zabezpieczania się przed innymi, oprócz ryzyka delta, rodzajami ryzyka związanymi z opcjami. Właściwe władze mogą zezwolić, aby wymóg z tytułu sprzedanych opcji giełdowych był równy depozytowi zabezpieczającemu wymaganemu przez giełdę, jeśli są w pełni przekonane, że zapewnia on dokładną miarę ryzyka związanego z opcją oraz że jest co najmniej równy wymogowi kapitałowemu z tytułu opcji, który wynikałby z obliczenia dokonanego z wykorzystaniem metod ustalonych w innych częściach niniejszego załącznika lub z zastosowania metody statystycznej opisanej w załączniku VIII. ~~Do dnia 31 grudnia 2006 r. w~~ Właściwe władze mogą także zezwolić, aby wymóg kapitałowy z tytułu pozagiełdowych opcji na towary rozliczanych przez izbę rozliczeniową uznaną przez te władze, był równy depozytowi zabezpieczającemu wymaganemu przez izbę rozliczeniową, jeśli są w pełni przekonane, że zapewnia to dokładną miarę ryzyka związanego z opcją oraz że jest co najmniej równy wymogowi kapitałowemu z tytułu opcji pozagiełdowej, który wynikałby z obliczeń przeprowadzonych z wykorzystaniem metody ustalonej w innej części niniejszego załącznika lub z zastosowania metody statystycznej opisanej w załączniku VIII. Dodatkowo mogą zezwolić, aby wymóg kapitałowy z tytułu zakupionej opcji giełdowej lub pozagiełdowej był taki sam jak dla jej instrumentu bazowego, pod warunkiem że wymóg ten nie przekroczy rynkowej wartości opcji. Wymóg z tytułu sprzedanej opcji pozagiełdowej winien być ustalony w relacji do jej instrumentu bazowego.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 1 lit. c)

6. Gwarancje subskrypcyjne na instrumenty dłużne i kapitałowe należy traktować w taki sam sposób jak opcje zgodnie z ust. 5.

↓ 93/6/EWG

7. Do celów ryzyka stopy procentowej transakcje zamiany należy traktować według zasad obowiązujących dla instrumentów bilansowych. Zatem transakcję zamiany stopy procentowej, zgodnie z którą instytucja otrzymuje zmienną stawkę oprocentowania i płaci stawkę stałą, traktuje się jako odpowiadającą długiej pozycji w instrumencie o zmiennym oprocentowaniu zapadającym w najbliższym terminie przeszacowania stopy procentowej i krótkiej pozycji w instrumencie o stałym oprocentowaniu wymagalnym w terminie realizacji całości transakcji.

↓ nowy

➤ RADA/EP (100%)

➤ A) Traktowanie sprzedawców zabezpieczenia ◀

8. ➤ [...] ◀ ➤ Obliczając wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka rynkowego strony, która przyjmuje na siebie ryzyko kredytowe („sprzedawca zabezpieczenia”) należy stosować referencyjną wartość umowy dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego, chyba, że wskazano inaczej. Z zastrzeżeniem przypadków swapu przychodu całkowitego (total return swap), obliczając ryzyko szczególne, zamiast terminu rozliczenia zobowiązania stosuje się termin rozliczenia umowy dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego. Pozycje określa się w następujący sposób: ◀

- (i) < Swap przychodu całkowitego (*total return swap*) tworzy pozycję długą w ogólnym ryzyku rynkowym zobowiązania referencyjnego oraz pozycję krótką w ogólnym ryzyku rynkowym obligacji rządowej, ➤ zapadającej w najbliższym terminie przeszacowania stopy procentowej. < której przypisuje się wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z załącznikiem VI dyrektywy [2000/12/WE]. Tworzy on również pozycję długą w ryzyku szczególnym zobowiązania referencyjnego.
- ii) < Swap ryzyka kredytowego (*credit default swap*) nie stwarza pozycji z tytułu ogólnego ryzyka rynkowego. Do celów ryzyka szczególnego instytucje muszą udokumentować syntetyczną pozycję długą w zobowiązaniu podmiotu referencyjnego. ➤ , chyba, że instrument pochodny posiada zewnętrzną ocenę ratingową oraz spełnia warunki dotyczące pozycji dłużnych o obniżonym ryzyku, w którym to przypadku w instrumencie pochodnym odnotowuje się pozycję długą. < W przypadku spłat składek lub odsetek w ramach produktu, takie przepływy środków pieniężnych przedstawia się jako pozycje referencyjne ➤ [...] < ➤ w obligacjach rządowych. <
- iii) < Obligacja ➤ imienna < powiązana z ryzykiem kredytowym (*credit linked note*) tworzy pozycję długą w ogólnym ryzyku rynkowym samych papierów, będąc produktem oprocentowanym. Do celów ryzyka szczególnego tworzy się syntetyczną pozycję długą w zobowiązaniu podmiotu referencyjnego. ➤ [...] < ➤ Tworzy się dodatkową pozycję długą u emitenta papierów. Jeżeli obligacja powiązana z ryzykiem kredytowym posiada zewnętrzną ocenę ratingową oraz spełnia warunki dotyczące pozycji dłużnych o obniżonym ryzyku, wystarczy odnotować pojedynczą pozycję długą o szczególnym ryzyku emitenta instrumentu <

➤ [...] <

➤ [...] <

➤ [...] <

- iv) Oprócz długiej pozycji w szczególnym ryzyku emitenta instrumentu, obligacja na okaziciela powiązana z ryzykiem kredytowym zapewniająca < ➤ [...] < proporcjonalne zabezpieczenie tworzy do celów ryzyka szczególnego pozycję w każdym podmiocie referencyjnym, gdzie całkowitą wartość referencyjną umowy przypisuje się wszystkim pozycjom proporcjonalnie do udziału procentowego w całkowitej wartości referencyjnej, jaką stanowi każda ekspozycja wobec podmiotu referencyjnego. W przypadku gdy daje się wyodrębnić więcej niż jedno zobowiązanie podmiotu referencyjnego, podstawę określenia ryzyka szczególnego stanowi zobowiązanie o najwyższej wadze ryzyka. ➤ [...] <
- Jeżeli obligacja na okaziciela powiązana z ryzykiem kredytowym posiada zewnętrzną ocenę ratingową oraz spełnia warunki dotyczące pozycji dłużnych o obniżonym ryzyku, wystarczy odnotować pojedynczą pozycję długą o szczególnym ryzyku emitenta instrumentu.
- _ <

- v) Kredytowy instrument pochodny uruchamiany pierwszym niewykonaniem zobowiązania (first-asset-to-default basket) tworzy, w odniesieniu do kwoty referencyjnej, pozycję w zobowiązaniu każdego podmiotu referencyjnego. Jeśli wartość maksymalnej płatności w przypadku zdarzenia kredytowego jest mniejsza niż wymóg kapitałowy według metody podanej w pierwszym zdaniu niniejszego punktu, wówczas taką maksymalną kwotę płatności można przyjąć jako wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego.

Kredytowy instrument pochodny uruchamiany drugim niewykonaniem zobowiązania (second-asset-to-default basket) tworzy, w odniesieniu do kwoty referencyjnej, pozycję w zobowiązaniu każdego podmiotu referencyjnego minus jeden (podmiot o najniższym wymogu kapitałowym z tytułu ryzyka szczególnego). Jeśli wartość maksymalnej płatności w przypadku zdarzenia kredytowego jest niższa niż wymóg kapitałowy według metody podanej w pierwszym zdaniu niniejszego punktu, wówczas kwotę tę można przyjąć jako wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego.

Jeżeli kredytowy instrument pochodny uruchamiany pierwszym niewykonaniem zobowiązania lub kredytowy instrument pochodny uruchamiany drugim niewykonaniem zobowiązania posiada zewnętrzną ocenę ratingową oraz spełnia warunki dotyczące pozycji dłużnych o obniżonym ryzyku, sprzedawca zabezpieczenia musi obliczyć wyłącznie jedno ryzyko szczególne odpowiadające ocenie ratingowej instrumentu pochodnego. ◀

Dla strony transferującej ryzyko kredytowe („nabywcy zabezpieczenia”) pozycje określa się jako lustrzane odbicie pozycji sprzedawcy zabezpieczenia, z wyjątkiem obligacji powiązanej z ryzykiem kredytowym (co nie skutkuje stworzeniem krótkiej pozycji u emitenta). Jeśli w danym momencie obowiązuje opcja wykupu połączona z przyrostem wartości odsetek danego instrumentu (*step-up*), moment ten traktuje się jako termin rozliczenia ochrony. W przypadku kredytowego instrumentu pochodnego uruchamianego n -tym niewykonaniem zobowiązania zezwala się nabywcom ochrony kredytowej na saldowanie ryzyka szczególnego dla $n-1$ instrumentów bazowych (tzn. $n-1$ aktywów o najniższym obciążeniu ryzykiem szczególnym).

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

➤ RADA/EP (100%)

➤ B) Traktowanie nabywcy zabezpieczenia ◀

89. Instytucje, które dokonują wyceny instrumentów według bieżącej wartości rynkowej i zarządzają ryzykiem stopy procentowej obciążającym instrumenty pochodne, o których mowa w ust. 4-7, na zasadzie dyskontowania przepływów pieniężnych, mogą ~~jednak~~ posługiwać się modelami wrażliwości celem wyliczania pozycji, o których mowa wyżej, mogą również stosować te modele w stosunku do wszelkich obligacji, w których przypadku wierzytelność główna spłacana jest regularnie przez cały okres do wykupu, a nie jednorazową płatnością kwoty kapitału w terminie wykupu. Zarówno sam model, jak i sposób posługiwania się nim, podlegają zatwierdzeniu przez właściwe władze. Modele te winny generować pozycje o tej samej wrażliwości na zmianę stopy procentowej, jak związane z nimi przepływy pieniężne. Należy ocenić tę wrażliwość w odniesieniu do niezależnych ruchów przykładowych stóp procentowych dobranych w różnych punktach krzywej dochodowości, przy czym należy umieścić przynajmniej jeden punkt badania wrażliwości w każdym przedziale czasowym wyznaczonym w tabeli 2 (ust. ~~48~~ ☒ 20 ☒). Wyliczone pozycje włącza się do wyliczeń wymogów kapitałowych zgodnie z przepisami ust. ~~15-30~~ ☒ 17-32 ☒ .

~~9~~10. Instytucje, które nie posługują się modelami na zasadach określonych w ust. ~~8~~ ~~9~~ ~~10~~, mogą za zgodą właściwych organów uznać za w pełni kompensujące się pozycje w instrumentach pochodnych objętych przepisami ust. 4-7, które spełniają przynajmniej następujące warunki:

- ~~ia)~~ a) pozycje te są tej samej wartości i są wyrażone w tej samej walucie;
- ~~iib)~~ b) istnieje ściśle dopasowanie stopy referencyjnej (pozycje o oprocentowaniu zmiennym) lub kuponu odsetkowego (pozycje o oprocentowaniu stałym);
- ~~iiic)~~ c) najbliższy termin przeszacowania stawki oprocentowania, a w przypadku pozycji z kuponami o stałym oprocentowaniu – okres pozostający do terminu płatności, odpowiada następującym limitom:
 - i) do jednego miesiąca: ten sam dzień,
 - ii) od jednego miesiąca do roku: w ciągu siedmiu dni,
 - iii) powyżej roku: w ciągu 30 dni.

~~10~~11. Strona przekazująca papiery wartościowe lub gwarantowane prawa odnośnie do tytułu do tych papierów w ramach umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu oraz strona udzielająca pożyczki papierów wartościowych włączają te papiery wartościowe do wyliczeń swoich wymogów kapitałowych przeprowadzanych stosownie do niniejszego załącznika, pod warunkiem że papiery te spełniają kryteria określone w art. ~~2 pkt 6 lit. a)~~ ~~11~~ ~~12~~.

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

~~11. — Pozycje obejmujące jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach wspólnego inwestowania podlegają wymogom kapitałowym wprowadzonym przepisami dyrektywy 89/647/EWG, a nie wymogom w zakresie ryzyka pozycji określonym w niniejszym załączniku.~~

Ryzyko szczególne i ogólne

12. W celu wyliczenia kapitału wymaganego na pokrycie ryzyka pozycji związanego z rynkowymi instrumentami dłużnymi lub akcjami (czy też z pochodnymi owych instrumentów i akcji) wyróżnia się dwa składniki tego ryzyka. Pierwszy składnik stanowi ryzyko szczególne: jest to ryzyko zmiany ceny danego instrumentu w następstwie czynników związanych z emitentem, a w przypadku instrumentu pochodnego – czynników związanych z emitentem instrumentu będącego jego przedmiotem. Drugi składnik stanowi ryzyko ogólne: jest to ryzyko zmiany ceny danego instrumentu w następstwie zmiany wysokości stóp procentowych (w przypadku rynkowych instrumentów dłużnych lub pochodnych tych instrumentów) lub ogólnego ruchu cen na rynku akcji (w przypadku akcji lub pochodnych akcji).

RYNKOWE INSTRUMENTY DŁUŻNE

13. ~~Instytucje klasyfikują swoje p~~Pozycje netto ☒ klasyfikuje się ☒ według waluty, w której są wyrażone, i ~~wyliczają~~ ☒ przyjmuje się je za podstawę obliczeń ☒ kapitału wymaganego z tytułu ryzyka ogólnego i szczególnego oddzielnie dla każdej waluty.

Ryzyko szczególne

↓ 93/6/EWG

⇒ nowy

14. Instytucje umieszczają pozycje netto ~~wyliczone zgodnie z ust. 1 w odpowiednich rubrykach w tabeli 1 według okresów pozostających do terminu płatności, a następnie mnożą te pozycje przez wykazane w tabeli wagi. Następnie sumują pozycje ważone (zarówno długie, jak i krótkie), aby wyliczyć kapitał wymagany na pokrycie ryzyka szczególnego.~~ ⇒ w portfelu handlowym, obliczone zgodnie z ust. 1, do odpowiednich kategorii wymienionych w tabeli 1 według emitenta/dłużnika, zewnętrznej lub wewnętrznej oceny kredytowej oraz rezydualnego terminu zapadalności, a następnie mnożą te pozycje przez wykazane w tabeli wagi. Następnie sumują pozycje ważone (zarówno długie, jak i krótkie), aby wyliczyć kapitał wymagany do pokrycia ryzyka szczególnego. ⇐

↓ 93/6/EWG

~~Tabela 1~~

~~Zaangażowania wobec rządów centralnych~~	~~Pozycje o obniżonym ryzyku~~			~~Inne pozycje~~
	~~do 6 miesięcy~~	~~od 6 miesięcy do 24 miesięcy~~	~~od 24 miesięcy~~	
~~0,00 %~~	~~0,25 %~~	~~1,00 %~~	~~1,60 %~~	~~8,00 %~~

↓ nowy

➤ RADA/EP (100%)

Tabela 1

➤ [...] < ➤ <u>Kategorie</u> <	Narzut kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego
Dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa; emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub samorządy regionalne lub władze lokalne Państw Członkowskich, ➤ [...] < ➤ <u>które kwalifikowałyby się do pierwszego stopnia w skali jakości kredytowej, lub którym zgodnie z zasadami ważenia ryzyka ekspozycji określonymi w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE] przypisanoby wagę ryzyka równą 0 %.</u> <	0 %

Dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa; emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub samorządy regionalne lub władze lokalne Państw Członkowskich, ➤ [...] < ➤, które kwalifikowałyby się do drugiego lub trzeciego stopnia w skali jakości kredytowej, według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE], dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez instytucje, które kwalifikowałyby się do pierwszego lub drugiego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE], dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez instytucje, które kwalifikowałyby się do trzeciego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w załączniku VI części 1 pkt 28 dyrektywy [2000/12/WE] oraz dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez przedsiębiorstwa, które kwalifikowałyby się do pierwszego lub drugiego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE]. < Inne pozycje o obniżonym ryzyku w rozumieniu definicji zawartej poniżej, w ust. 15.	0,25 % (rzeczywisty termin rozliczenia: sześć miesięcy lub krótszy), 1,00 % (rzeczywisty termin rozliczenia: dłuższy niż sześć miesięcy, do 24 miesięcy włącznie), 1,60 % (rzeczywisty termin rozliczenia dłuższy niż 24 miesiące).
--	--

➤ [...] ⏪ ➤ <u>Dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa, emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub samorządy regionalne lub władze lokalne Państw Członkowskich, które kwalifikowałyby się do drugiego lub trzeciego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE], dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez instytucje, które kwalifikowałyby się do pierwszego lub drugiego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE], dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez instytucje, które kwalifikowałyby się do trzeciego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w załączniku VI część 1 pkt 28 dyrektywy [2000/12/WE] oraz dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez przedsiębiorstwa, które kwalifikowałyby się do pierwszego lub drugiego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE].</u> <u>Inne pozycje o obniżonym ryzyku w rozumieniu definicji zawartej poniżej, w ust. 15</u> ⏪	➤ [...] ⏪ ➤ <u>0,25 % (rzeczywisty termin rozliczenia: sześć miesięcy lub krótszy).</u> <u>1,00 % (rzeczywisty termin rozliczenia: dłuższy niż sześć miesięcy, do 24 miesięcy włącznie).</u> <u>1,60 % (rzeczywisty termin rozliczenia dłuższy niż 24 miesiące).</u> ⏪
--	--

➤ <u>Dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa, emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub samorządy regionalne, lub władze lokalne, lub instytucje Państw Członkowskich, które kwalifikowałyby się do czwartego lub piątego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE], dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez instytucje, które kwalifikowałyby się do trzeciego stopnia w skali oceny jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w załączniku VI część 1 pkt 26 dyrektywy [2000/12/WE] oraz dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez przedsiębiorstwa, które kwalifikowałyby się do trzeciego lub czwartego stopnia w skali oceny jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE].</u> <u>Ekspozycje, dla których nie jest dostępna ocena kredytowa wyznaczonej instytucji ECAI.</u> ◀	➤ <u>8,00%</u> ◀
--	-------------------------

➤ <u>Dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa, emitowane przez banki centralne, organizacje międzynarodowe, wielostronne banki rozwoju lub samorządy regionalne, lub władze lokalne, lub instytucje Państw Członkowskich, które kwalifikowałyby się do szóstego stopnia w skali jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE] oraz dłużne papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez przedsiębiorstwa, które kwalifikowałyby się do piątego lub szóstego stopnia w skali oceny jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE]</u> ◀	➤ <u>12,00%</u> ◀
--	--------------------------

➤ W przypadku instytucji, które stosują zasady ważenia ryzyka ekspozycji określone w art. 84-89 dyrektywy [2000/12/WE], warunkiem uzyskania stopnia jakości kredytowej jest posiadanie przez dłużnika wewnętrznego ratingu z poziomem prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania (PD) nieprzekraczającym poziomu wyznaczonego dla tego stopnia w skali oceny jakości kredytowej według zasad ważenia ryzyka ekspozycji wobec przedsiębiorców określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE].

Instrumenty pochodzące od niekwalifikującego się emitenta obciążone są narzutem kapitałowym z tytułu ryzyka szczególnego w wysokości 8% lub 12%, zgodnie z powyższą tabelą 1. Właściwe władze mogą zobowiązać instytucje do stosowania wyższego narzutu z tytułu ryzyka szczególnego w stosunku do takich instrumentów lub zakazać ich kompensowania w celu określenia różnicy w wielkości ogólnego ryzyka rynkowego między takimi instrumentami a wszelkimi innymi instrumentami dłużnymi..

Ekspozycje objęte sekurytyzacją, które podlegałyby odliczeniu, zgodnie z procedurą określoną w art. 66 ust. 2 dyrektywy [2000/12/WE] lub w przypadku których, zgodnie z załącznikiem IX część 4 wymienionej dyrektywy, waga ryzyka wynosi 1250%, obciążone są narzutem kapitałowym w wysokości nie mniejszej niż obowiązująca w tych procedurach. Instrumenty wsparcia płynności nieposiadające ratingu obciążone są narzutem kapitałowym w wysokości nie mniejszej niż ustalono w załączniku IX część 4 dyrektywy [2000/12/WE]. <

15. Do celów ust. 14 do „pozycji o obniżonym ryzyku” zalicza się:

- a) pozycje długie i krótkie w aktywach kwalifikujące się do stopnia jakości kredytowej odpowiadającego co najmniej klasie inwestycyjnej w procesie przyporządkowania opisanym w tytule V rozdział 2 sekcja 3 podsekcja 1 dyrektywy [2000/12/WE];
- b) pozycje długie i krótkie w aktywach, których wartość PD ze względu na wypłacalność emitenta nie przewyższa wartości aktywów, o których mowa powyżej w lit. a), według metody opisanej w tytule V rozdział 2 sekcja 3 podsekcja 2 dyrektywy [2000/12/WE];
- c) pozycje długie i krótkie w aktywach, dla których niedostępna jest ocena kredytowa uznanej instytucji zewnętrznej oceny zdolności kredytowej oraz które spełniają następujące warunki:
 - i) są uznane przez zainteresowane instytucje za wystarczająco płynne;
 - ii) ich jakość inwestycyjna jest zdaniem instytucji co najmniej równoważna jakości aktywów, o których mowa w lit. a);

- iii) są dopuszczone do obrotu na przynajmniej jednym rynku regulowanym w Państwie Członkowskim lub na giełdzie w państwie trzecim, pod warunkiem że giełda ta jest uznawana przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego;
- d) ➤ [...] ◀ pozycje długie i krótkie w aktywach emitowanych przez instytucje podlegające wymogom adekwatności ustanowionym w dyrektywie [2000/12/WE].
 - i) które zostały uznane przez zainteresowane instytucje za wystarczająco płynne oraz
 - ii) których jakość inwestycyjna jest zdaniem instytucji co najmniej równoważna jakości aktywów, o których mowa w powyższej lit. a).
- da) emitowane przez instytucje papiery wartościowe, które uznaje się za równoważne lub wyższe pod względem jakości kredytowej niż papiery, którym według zasad wżenia ryzyka ekspozycji wobec instytucji określonych w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE] przyznano drugi stopień w skali jakości kredytowej oraz które podlegają procedurom nadzorczym i regulacyjnym porównywalnym do tych, o których mowa w dyrektywie. ◀

Sposób oceny instrumentów dłużnych podlega analizie właściwych władz, które uchylają opinię instytucji, jeśli uznają, że dane instrumenty są obciążone zbyt wysokim ryzykiem szczególnym, aby zostać zaliczone do pozycji o obniżonym ryzyku.

16. Właściwe władze wymagają, aby w odniesieniu do instrumentów, które odznaczają się specyficznym ryzykiem ze względu na niewystarczającą wypłacalność emitenta instrumentu, instytucje stosowały maksymalną wagę ryzyka wskazaną w tabeli 1.

Ryzyko ogólne

a) Metoda terminów płatności

~~15~~17. Procedura wyliczania wymogów kapitałowych w zakresie ryzyka ogólnego składa się z dwóch podstawowych etapów. Po pierwsze, należy przypisać wszystkim pozycjom odpowiednią wagę według terminu płatności (por. ust. ~~16~~ 18), aby obliczyć kwotę kapitału wymaganą na pokrycie ryzyka tych pozycji. Po drugie, należy dopuścić obniżenie tego wymogu wówczas, gdy pozycja ważona odpowiada przeciwstawnej pozycji ważonej w tym samym przedziale czasowym. Obniżenie wymogu jest dopuszczalne również wówczas, gdy przeciwstawna pozycja ważona zaliczona jest do innego przedziału czasowego, przy czym stopień obniżenia wymogu zależy od tego, czy obie pozycje znajdują się w tej samej strefie, a jeśli nie – do których konkretnych stref te pozycje zostały zakwalifikowane. Razem stosuje się trzy strefy (grupy przedziałów czasowych).

~~16~~18. Instytucje umieszczają pozycje netto w odpowiednich przedziałach czasowych znajdujących się w kolumnie 2 lub 3 w tabeli 2 (ust. ~~18~~ 20). Instrumenty o oprocentowaniu stałym należy zaklasyfikować według okresu pozostającego do terminu płatności, natomiast instrumenty o oprocentowaniu zmiennym – według okresu do najbliższego terminu przeszacowania stopy procentowej. Ponadto instytucje rozróżniają instrumenty dłużne o kuponach odsetkowych w wysokości 3 % lub więcej od tych o kuponach odsetkowych poniżej 3 %, umieszczając je na tej podstawie odpowiednio w kolumnie 2 lub 3 w tabeli 2. Każdy z nich należy następnie pomnożyć przez podaną w kolumnie 4 w tabeli 2 wagę dla danego przedziału czasowego.

1719. Instytucje następnie wyliczają sumę ważonych pozycji długich i sumę ważonych pozycji krótkich w każdym przedziale czasowym. Kwota zsumowanej pozycji długiej równoważona zsumowaną pozycją krótką w danym przedziale czasowym stanowi dopasowaną pozycję ważoną tego przedziału, a pozostała pozycja długa lub krótka stanowi niedopasowaną pozycję ważoną tego przedziału. Następnie należy wyliczyć sumę łączną dopasowanych pozycji ważonych we wszystkich przedziałach czasowych.

1820. Instytucje wyliczają sumę łączną niedopasowanych pozycji ważonych długich dla przedziałów czasowych należących do każdej strefy w tabeli 2 celem określenia niedopasowanej pozycji ważonej długiej każdej strefy. Podobnie wylicza się sumę łączną niedopasowanych pozycji ważonych krótkich w poszczególnych przedziałach wszystkich stref, aby określić niedopasowaną pozycję ważoną krótką każdej strefy. Kwota niedopasowanej pozycji ważonej długiej w danej strefie równoważona niedopasowaną pozycją ważoną krótką w tej strefie stanowi dopasowaną pozycję ważoną tej strefy. Kwota niedopasowanej pozycji ważonej, długiej lub krótkiej, której nie można w ten sposób zrównoważyć pozycją przeciwną, stanowi niedopasowaną pozycję ważoną tej strefy.

Tabela 2

Strefa	Przedział czasowy		Waga (%)	Założona zmiana stopy procentowej (w %)
	Kupon odsetkowy w wysokości 3 % lub więcej	Kupon odsetkowy poniżej 3 %		
Pierwsza	$0 \leq 1$ miesięcy	$0 \leq 1$ miesięcy	0,00	—
	$> 1 \leq 3$ miesięcy	$> 1 \leq 3$ miesięcy	0,20	1,00
	$> 3 \leq 6$ miesięcy	$> 3 \leq 6$ miesięcy	0,40	1,00
	$> 6 \leq 12$ miesięcy	$> 6 \leq 12$ miesięcy	0,70	1,00
Druga	$> 1 \leq 2$ lat	$> 1,0 \leq 1,9$ lat	1,25	0,90
	$> 2 \leq 3$ lat	$> 1,9 \leq 2,8$ lat	1,75	0,80
	$> 3 \leq 4$ lat	$> 2,8 \leq 3,6$ lat	2,25	0,75
Trzecia	$> 4 \leq 5$ lat	$> 3,6 \leq 4,3$ lat	2,75	0,75
	$> 5 \leq 7$ lat	$> 4,3 \leq 5,7$ lat	3,25	0,70
	$> 7 \leq 10$ lat	$> 5,7 \leq 7,3$ lat	3,75	0,65
	$> 10 \leq 15$ lat	$> 7,3 \leq 9,3$ lat	4,50	0,60
	$> 15 \leq 20$ lat	$> 9,3 \leq 10,6$ lat	5,25	0,60
	> 20 lat	$> 10,6 \leq 12,0$ lat	6,00	0,60
		$> 12,0 \leq 20,0$ lat	8,00	0,60
		> 20 lat	12,50	0,60

 93/6/EWG (dostosowany)

~~19~~21. Następnie należy wyliczyć kwotę niedopasowanej pozycji ważonej długiej (krótkiej) strefy pierwszej, która jest równoważona niedopasowaną pozycją ważoną krótką (długą) strefy drugiej. Ta kwota określona jest w ust. ~~23~~ $\boxtimes$ 25 $\boxtimes$ jako dopasowana pozycja ważona między strefą pierwszą a drugą. Następnie należy dokonać takiego samego wyliczenia odnośnie do pozostałej części niedopasowanej pozycji ważonej strefy drugiej, tym razem odnosząc tę kwotę do niedopasowanej pozycji ważonej strefy trzeciej, co pozwala określić dopasowaną pozycję ważoną między strefą drugą a trzecią.

~~20~~22. Instytucje mogą również odwrócić kolejność obliczeń w ust. ~~19~~ $\boxtimes$ 21 $\boxtimes$, aby wyliczyć dopasowaną pozycję ważoną między strefą drugą a trzecią przed wyliczeniem tej pozycji między strefą pierwszą a drugą.

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

~~21~~23. Pozostałą część niedopasowanej pozycji ważonej strefy pierwszej należy następnie odnieść do pozostałej części tej pozycji strefy trzeciej (po dopasowaniu pozycji strefy drugiej i trzeciej), aby wyliczyć dopasowaną pozycję ważoną między strefą pierwszą a trzecią.

~~22~~24. Te pozycje, które nadal pozostają niedopasowane po przeprowadzeniu przedstawionych w ust. ~~19, 20 i 21~~ $\boxtimes$ 21, 22 i 23 $\boxtimes$ trzech oddzielnych obliczeń w celu dopasowania pozycji między strefami, należy zsumować.

~~23~~25. Należy wówczas wyliczyć kapitał wymagany dla danej instytucji, który stanowi sumę łączną następujących wielkości:

- a) 10 % dopasowanej pozycji ważonej w każdym przedziale czasowym;
- b) 40 % dopasowanej pozycji ważonej strefy pierwszej;
- c) 30 % dopasowanej pozycji ważonej strefy drugiej;
- d) 30 % dopasowanej pozycji ważonej strefy trzeciej;
- e) 40 % dopasowanej pozycji ważonej między strefą pierwszą a drugą oraz między strefą drugą a trzecią (zob. ust. ~~19~~ ☒ 21 ☒);
- f) 150 % dopasowanej pozycji ważonej między strefą pierwszą a trzecią;
- g) 100 % nadal niedopasowanych pozycji ważonych.

b) Metoda analizy okresowości

2426. Właściwe władze Państwa Członkowskiego mogą wydać ogólne zezwolenie wszystkim instytucjom bądź też indywidualne zezwolenia poszczególnym instytucjom na stosowanie – zamiast systemu przedstawionego w ust. ~~15-23~~ ☒ 17-25 ☒ – systemu wyliczania kapitału wymaganego na pokrycie ryzyka ogólnego obciążającego rynkowe instrumenty dłużne opartego na analizie okresowości, pod warunkiem jednak że instytucja stosuje taki system w sposób ciągły.

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

2527. Zgodnie z ~~takim~~ systemem ☒ , o którym mowa w pkt 26, ☒ na podstawie wartości rynkowej każdego instrumentu dłużnego o stałym oprocentowaniu instytucje wyliczają jego dochodowość do wykupu, która stanowi założoną stopę dyskontową tego instrumentu. W przypadku instrumentów o zmiennym oprocentowaniu instytucje wyliczają dochodowość instrumentu na podstawie jego wartości rynkowej przy założeniu, że kwota kapitału zapada w najbliższym możliwym terminie przeszacowania stopy procentowej.

↓ 93/6/EWG

2628. Instytucje następnie wyliczają okresowość zmodyfikowaną każdego instrumentu dłużnego za pomocą następującego wzoru: okresowość zmodyfikowana = ((duration (D))/(1 + r)), gdzie:

D	=	$\frac{((\sum_{t=1}^m ((t C_t)/((1 + r)^t))))}{(\sum_{t=1}^m ((C_t)/((1 + r)^t))))}$
---	---	--

gdzie:		
R	=	dochodowość do wykupu (zob. ust. 25),
C _t	=	płatność gotówkowa w czasie t,
M	=	termin wykupu (zob. ust. 25).

2729. Instytucje następnie kwalifikują każdy instrument dłużny do odpowiedniej strefy tabeli 3 według okresowości zmodyfikowanej tego instrumentu.

Tabela 3

Strefa	Okresowość zmodyfikowana (w latach)	Założona zmiana stopy procentowej (%)
Pierwsza	$> 0 \leq 1,0$	1,0
Druga	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
Trzecia	$> 3,6$	0,7

2830. Następnie instytucje wyliczają pozycję ważoną okresowością dla każdego instrumentu jako iloczyn ceny rynkowej i okresowości zmodyfikowanej, pomnożony przez założoną zmianę stopy procentowej dla instrumentu o danej okresowości zmodyfikowanej (zob. kolumna 3 w tabeli 3).

2931. Instytucje obliczają dla każdej strefy swoją pozycję długą ważoną okresowością i pozycję krótką ważoną okresowością. Kwota pozycji długiej równoważona pozycją krótką w danej strefie stanowi dopasowaną pozycję ważoną okresowością tej strefy.

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

Instytucje następnie wyliczają niedopasowaną pozycję ważoną okresowością dla każdej strefy. Następnie stosują procedurę dla niedopasowanych pozycji ważonych przedstawioną w ust. ~~19-22~~ ~~21-24~~ .

~~3032~~. Należy wówczas wyliczyć kapitał wymagany dla danej instytucji, który stanowi sumę łączną następujących wielkości:

- a) 2 % dopasowanej pozycji ważonej okresowością każdej strefy;
- b) 40 % dopasowanej pozycji ważonej okresowością między strefą pierwszą a drugą oraz między strefą drugą a trzecią;
- c) 150 % dopasowanej pozycji ważonej między strefą pierwszą a trzecią;
- d) 100 % nadal niedopasowanych pozycji ważonych.

AKCJE

~~3133~~. Instytucje sumują wszystkie pozycje długie netto i wszystkie pozycje krótkie netto wyliczone zgodnie z procedurą określoną w ust. 1. Suma łączna tych dwóch wielkości stanowi pozycję maksymalną (brutto). Różnica pomiędzy nimi stanowi pozycję globalną (netto).

Ryzyko szczególne

~~3234~~⇒ Instytucje sumują wszystkie pozycje długie netto i wszystkie pozycje krótkie netto wyliczone zgodnie z procedurą określoną w pkt 1. ⇐ Instytucje mnożą swoje pozycje maksymalne (brutto) przez 4 % celem wyliczenia kapitału wymaganego na pokrycie ryzyka szczególnego.

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

~~3335. Niezależnie od przepisu ust. 35~~ ☒ Na zasadzie odstępstwa od przepisów pkt 34 ☒ właściwe władze mogą zezwolić na ustalenie tego wymogu kapitałowego na poziomie 2%, a nie 4%, w przypadku tych portfeli akcji posiadanych przez instytucje, które spełniają następujące warunki:

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 1 lit. d)
(dostosowany)
➤ RADA/EP (100%)

(~~ia~~) instrumenty kapitałowe nie będą emitowane przez emitentów, którzy wyemitowali wyłącznie handlowe instrumenty dłużne obciążone obecnie 8 % ➤ lub 12 % ◀ wymogiem z tabeli 1 ~~przedstawionej w ust. 14~~ lub obciążone niższym wymogiem wyłącznie dlatego, że są gwarantowane lub zabezpieczone;

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

(~~ib~~) akcje muszą być uznane za wysoko płynne przez właściwe władze, według kryteriów obiektywnych;

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

~~(iii)~~ żadna pojedyncza pozycja nie może wynosić powyżej 5 % wartości całego portfela akcji posiadanego przez daną instytucję.

☒ Do celów pkt c) ☒ ~~W~~ właściwe władze mogą ~~jednak~~ zezwolić na pojedyncze pozycje stanowiące do 10 % portfela, pod warunkiem że suma takich pozycji nie przewyższa 50 % wartości portfela.

↓ 93/6/EWG

Ryzyko ogólne

~~3436.~~ Kapitał wymagany na pokrycie ryzyka ogólnego wynosi 8 % pozycji globalnej (netto).

Terminowe kontrakty na indeksy giełdowe

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

~~3537.~~ Terminowe kontrakty giełdowe, transakcje typu „futures” na indeksy giełdowe akcji oraz ważne współczynnikiem delta kwoty opcji na takie kontrakty i na indeksy giełdowe, razem zwane dalej „terminowymi kontraktami na indeksy giełdowe”, można rozłożyć na pozycje w każdym rodzaju akcji wchodzących w skład indeksu. Takie pozycje można traktować jako pozycje nominalne w danych akcjach; ~~zatem~~ ☒ i można je ☒, za zgodą właściwych władz, ~~takie pozycje można~~ saldować z przeciwnymi pozycjami w akcjach będących przedmiotem kontraktu.

↓ 93/6/EWG

~~3638.~~ Właściwe władze zapewniają, że instytucja, która dokonała saldowania swoich pozycji w akcjach objętych terminowym kontraktem na indeks giełdowy z pozycjami względem danego kontraktu, dysponuje adekwatnym kapitałem w wysokości zabezpieczającej przed ryzykiem straty w wyniku zmiany ceny kontraktu, która nie byłaby w pełni skorelowana ze zmianą kursów akcji wchodzących w skład indeksu; władze te tak samo postępują, gdy instytucja weszła w przeciwstawne pozycje w terminowych kontraktach na indeksy giełdowe, które nie są identyczne pod względem terminu realizacji kontraktu lub składu indeksu bądź też pod względem obu tych cech.

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

~~3739.~~ ~~Niezależnie~~ ☒ Na zasadzie odstępstwa ☒ od przepisu ust. ~~35 i 36~~ ☒ 37 i 38 ☒ terminowe kontrakty na indeksy giełdowe, które same są przedmiotem obrotu giełdowego i w opinii właściwych władz odnoszą się do indeksów o wysokim poziomie dywersyfikacji, objęte są wymogiem kapitałowym na pokrycie ryzyka ogólnego w wysokości 8 %, nie podlegają zaś żadnemu wymogowi w zakresie ryzyka szczególnego. Terminowe kontrakty na indeksy giełdowe tego rodzaju są uwzględniane przy wyliczaniu pozycji globalnej (netto) zgodnie z ust. ~~31~~ ☒ 33 ☒, natomiast są wyłączone z wyliczania pozycji maksymalnej (brutto), o której mowa w tym samym ustępie.

↓ 93/6/EWG

~~3840.~~ Jeśli terminowy kontrakt na indeks giełdowy nie zostaje rozłożony na poszczególne pozycje względem składników indeksu, należy kontrakt ten traktować na zasadzie pojedynczego rodzaju akcji. Można jednak pominąć ryzyko szczególne związane z takim rodzajem akcji, o ile dany kontrakt jest przedmiotem obrotu giełdowego i w opinii kompetentnych władz odnosi się do indeksu o wysokim poziomie dywersyfikacji.

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

~~3941.~~ W przypadku gwarantowania przez instytucję emisji instrumentów dłużnych lub akcji właściwe władze mogą zezwolić tej instytucji na stosowanie następującej metody wyliczania wymogów kapitałowych. Po pierwsze, instytucja wylicza odpowiednie pozycje netto poprzez pomniejszenie swoich pozycji o te pozycje, które zostały subskrybowane lub regwarantowane przez strony trzecie na podstawie formalnych umów; ~~po drugie, -Po drugie,~~ zmniejsza te pozycje netto poprzez zastosowanie ~~następujących~~ współczynników korygujących; ☒ wymienionych w tabeli 4. ☒

Tabela 4

- dzień roboczy 0:	100 %
- dzień roboczy 1:	90 %
- dni robocze 2-3:	75 %
- dzień roboczy 4:	50 %
- dzień roboczy 5:	25 %
- po dniu roboczym 5:	0 %

Dzień roboczy zero stanowi ten dzień roboczy, gdy instytucja podejmuje bezwarunkowe zobowiązanie przejęcia określonej ilości papierów wartościowych po ustalonej cenie.

Po trzecie, instytucja wylicza kapitał wymagany w stosunku do gwarantowanych emisji na podstawie tych zmniejszonych pozycji.

Właściwe władze zapewniają, że instytucja dysponuje dostatecznym kapitałem w wysokości zabezpieczającej przed ryzykiem straty w okresie pomiędzy podjęciem początkowego zobowiązania a dniem roboczym 1.

NARZUT KAPITAŁOWY Z TYTUŁU RYZYKA SZCZEGÓLNEGO DLA POZYCJI OBJĘTYCH PORTFELEM HANDLOWYM ZABEZPIECZONYCH KREDYTOWYMI INSTRUMENTAMI POCHODNYMI

42. Zezwala się na zabezpieczenie przy pomocy kredytowych instrumentów pochodnych zgodnie z zasadami określonymi w pkt 43-46.

43. Udziela się pełnego zezwolenia, w przypadku gdy wartości po obu stronach (pozycji krótkiej i pozycji długiej) rozchodzą się w przeciwnych kierunkach i zasadniczo w tym samym zakresie. Będzie to możliwe w jednej z dwóch poniższych sytuacji:

- a) obie pozycje zawierają całkowicie identyczne instrumenty;
- b) długa pozycja gotówkowa jest zabezpieczona swapem przychodu całkowitego (lub odwrotnie), a zobowiązanie referencyjne oraz ekspozycje bazowe (tj. pozycje gotówkowe) są idealnie dopasowane. Termin rozliczenia samego swapu może się różnić od terminu rozliczenia ekspozycji bazowej.

W takich przypadkach narzut kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego nie powinien stosować się do żadnej ze stron pozycji.

44. Saldowanie w wysokości 80 % stosuje się, w przypadku gdy wartości po obu stronach zawsze rozchodzą się w przeciwnych kierunkach oraz gdy występuje idealne dopasowanie zobowiązania referencyjnego, terminu rozliczenia zarówno zobowiązania referencyjnego, jak i kredytowego instrumentu pochodnego, oraz waluty ekspozycji bazowej. Ponadto zasadnicze elementy umowy dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego nie powinny powodować istotnej różnicy między ruchem cenowym kredytowego instrumentu pochodnego a ruchami cenowymi pozycji gotówkowej. W zakresie, w jakim dana transakcja przewiduje transfer ryzyka, do strony transakcji o wyższym narzucie kapitałowym stosuje się saldowanie ryzyka szczególnego w wysokości 80 %, podczas gdy wymogi dotyczące ryzyka szczególnego po drugiej stronie wynoszą zero.

45. Udziela się częściowego zezwolenia, w przypadku gdy wartości po obu stronach pozycji zazwyczaj rozchodzą się w przeciwnych kierunkach. Będzie to możliwe w następujących sytuacjach:

- a) pozycja jest objęta przepisem pkt 43 lit. b), ale występuje niedopasowanie aktywów między zobowiązaniem referencyjnym a ekspozycją bazową. Pozycje spełniają jednak następujące wymogi:
 - i) zobowiązanie referencyjne ma stopień uprzywilejowania równy lub niższy od zobowiązania bazowego;
 - ii) zobowiązanie bazowe oraz zobowiązanie referencyjne mają tego samego dłużnika oraz zawierają prawnie egzekwowalne wykonalne na mocy prawa obustronne klauzule stwierdzania niewykonania zobowiązań lub przyśpieszenia takiego stwierdzenia.
- b) pozycja jest objęta przepisem pkt 43 lit. a) lub pkt 44, ale występuje niedopasowanie walut lub terminów zapadalności między zabezpieczeniem ryzyka kredytowego a bazowym składnikiem aktywów (niedopasowania walutowe powinny zostać ujęte w zwykłych sprawozdaniach na temat ryzyka walutowego zgodnie z załącznikiem III);

- c) pozycja jest objęta przepisem pkt 44, ale występuje niedopasowanie aktywów między pozycją gotówkową a kredytowym instrumentem pochodnym. Bazowy składnik aktywów ujmuje się jednak jako zobowiązanie podlegające dostawie (*deliverable obligation*) w dokumentacji dotyczącej kredytowego instrumentu pochodnego.

W każdym z powyższych przypadków, nie sumuje się obu wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka szczególnego dla każdej ze stron transakcji, lecz jedynie wyższy z nich.

46. We wszystkich przypadkach objętych > [...] < > pkt. 43-45 < narzut kapitałowy z tytułu ryzyka szczególnego ocenia się względem obu stron pozycji.

NARZUTY KAPITAŁOWE DLA FUNDUSZY INWESTYCYJNYCH W PORTFELU HANDLOWYM

47. Wymogi kapitałowe dla pozycji w funduszach inwestycyjnych, które spełniają warunki określone w art. 11 dla traktowania kapitału objętego portfelem handlowym, oblicza się zgodnie z metodami ustanowionymi w pkt 48-56.

48. Nie uchybiając innym przepisom niniejszej sekcji, pozycje w funduszach inwestycyjnych podlegają wymogowi kapitałowemu z tytułu ryzyka pozycji (szczególnego i ogólnego) w wysokości 32 %. Nie uchybiając przepisom załącznika III pkt 3 ppkt i) lub załącznika V pkt 13 ppkt v), w przypadku gdy stosuje się zmodyfikowane metody ujęcia złota, określone w tych punktach, pozycje w funduszach inwestycyjnych podlegają wymogowi kapitałowemu z tytułu ryzyka pozycji (szczególnego i ogólnego) oraz ryzyka walutowego w wysokości nieprzekraczającej 40 %.

49. Instytucje mogą określić wymóg kapitałowy dla pozycji w funduszach inwestycyjnych, które spełniają kryteria wymienione w pkt 51, stosując metody określone w pkt 53-56.

50. Nie zezwala się na wzajemne saldowanie zobowiązań między inwestycjami bazowymi funduszu inwestycyjnego i innymi pozycjami utrzymywanymi przez instytucję, chyba że wskazano inaczej.

ZASADY OGÓLNE

51. Ogólne kryteria dopuszczające stosowanie metod określonych w pkt 53-56 dla funduszy inwestycyjnych założonych przez spółki nadzorowane lub mające siedzibę na terenie Wspólnoty są następujące:

- a) prospekt emisyjny funduszu inwestycyjnego lub równoważny dokument zawierają:
 - i) kategorie aktywów, stanowiących lokaty przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania;
 - ii) odpowiednie ograniczenia inwestycyjne, jeśli występują, i metody ich obliczania;
 - iii) maksymalny poziom dźwigni, jeśli jest dozwolona;
 - iv) działania mające na celu ograniczenie ryzyka kontrahenta z tytułu inwestycji w pozagiełdowe finansowe instrumenty pochodne lub transakcji typu „repo”, jeśli takie transakcje są dozwolone;
- b) działalność funduszu inwestycyjnego przedstawia się w sprawozdaniach półrocznych i rocznych, aby umożliwić dokonanie oceny aktywów i zobowiązań, dochodu i operacji w okresie sprawozdawczym;
- c) jednostki funduszu inwestycyjnego podlegają codziennie wykupowi za gotówkę pochodzącą z aktywów własnych na żądanie posiadacza jednostek;
- d) inwestycje w przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania oddziela się od aktywów zarządu funduszu;
- e) instytucja inwestująca przeprowadza odpowiednią ocenę ryzyka funduszu inwestycyjnego.

52. Fundusze inwestycyjne państw trzecich mogą zostać uznane, jeśli spełniają wymogi określone w pkt 51 lit. a)-e) i pod warunkiem uzyskania zgody władz właściwych dla danej instytucji.

METODY SZCZEGÓŁOWE

53. W przypadku gdy instytucja posiada informacje na temat codziennych lokat kapitałowych bazowych funduszu inwestycyjnego, może ona dokonać przeglądu tych lokat w celu obliczenia wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji (ogólnego i szczególnego) zgodnie z metodami określonymi w niniejszym załączniku lub, jeśli wydano odpowiednie zezwolenie, zgodnie z metodami określonymi w załączniku V. Zgodnie z tą metodą pozycje w funduszu inwestycyjnym traktuje się jak pozycje w lokatach bazowych takiego przedsiębiorstwa. Zezwala się na saldowanie pozycji w inwestycjach bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania i w innych pozycjach posiadanych przez instytucję, o ile dana instytucja posiada taką ilość jednostek, która pozwala na wykup/tworzenie jednostek w zamian za lokaty bazowe.

54. Instytucje mogą obliczać wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka pozycji (ogólnego i szczególnego) dla pozycji w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania zgodnie z metodami określonymi w niniejszym załączniku lub, jeśli wydano odpowiednie zezwolenie, zgodnie z metodami określonymi w załączniku V, w odniesieniu do pozycji zakładanych, służących odwzorowaniu struktury i wyników zewnętrznie generowanego indeksu albo stałego koszyka akcji lub dłużnych papierów wartościowych, o których mowa w lit. a), pod warunkiem że spełnione zostały następujące warunki:

- a) celem zezwolenia wydanego przedsiębiorstwu zbiorowego inwestowania jest odwzorowanie struktury oraz wyników zewnętrznie generowanego indeksu lub stałego koszyka akcji lub dłużnych papierów wartościowych;
- b) w ciągu minimalnego okresu sześciu miesięcy można wyraźnie ustalić korelację o współczynniku co najmniej 0,9 między dziennymi wahaniami cen przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania a indeksem lub zawartym w nim koszykiem akcji lub dłużnych papierów wartościowych. W tym kontekście korelacja oznacza współczynnik korelacji między dziennymi dochodami z tytułu przedsiębiorstwa notowanego na giełdzie a indeksem lub zawartym w nim koszykiem akcji lub dłużnych papierów wartościowych.

55. W przypadku gdy instytucja nie posiada informacji na temat codziennych lokat bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, może ona obliczać wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka pozycji (ogólnego i szczególnego) zgodnie z metodami określonymi w niniejszym załączniku, pod warunkiem że spełnione zostały następujące warunki:

- a) zakłada się, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w pierwszej kolejności inwestuje w najwyższym dozwolonym zakresie w te klasy aktywów, które wiążą się z najwyższym wymogiem kapitałowym z tytułu ryzyka pozycji (ogólnego i szczególnego), następnie zaś w porządku malejącym, aż do osiągnięcia limitu inwestycyjnego. Pozycja w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania będzie traktowana jak bezpośredni udział w zakładanych lokatach;
- b) przy obliczaniu wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka pozycji instytucje uwzględnią maksymalne ryzyko pośrednie, wynikające z ewentualnego utrzymywania pozycji poprzez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, zwiększając proporcjonalnie wielość pozycji w takim przedsiębiorstwie aż do osiągnięcia maksymalnego dozwolonego poziomu ekspozycji z tytułu lokat bazowych;
- c) w przypadku gdy wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka pozycji (ogólnego i szczególnego) według rozpatrywanej metody wykracza ponad poziom określony w pkt 48, poziom ten dla tego wymogu zachowuje się wyznaczony limit.

56. Instytucje mogą oprzeć się na obliczeniach i sprawozdaniach strony trzeciej na temat wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji (ogólnego i szczególnego) dla pozycji w jednostkach funduszu inwestycyjnego objętych przepisami pkt 53 i 55, zgodnie z metodami określonymi w niniejszym załączniku, upewniwszy się co do prawidłowości takich obliczeń i sprawozdań.

↓ 93/6/EWG (dostosowany) ➤ RADA/EP (100%)
--

ZAŁĄCZNIK II

⊠ OBLICZANIE WYMOGÓW KAPITAŁOWYCH Z TYTUŁU ⊠ RYZYKA ROZLICZENIA I RYZYKA ➤ KREDYTOWEGO ◀ KONTRAHENTA

RYZYO ROZLICZENIA/RYZYKO DOSTAWY

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 2 lit. a) ➤ RADA/EP (100%)

1. W przypadku transakcji, w których instrumenty dłużne, instrumenty kapitałowe ➤ waluty obce ◀ i towary (z wyłączeniem umów z udzielonym lub otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, umów zaciągania i udzielania pożyczek papierów wartościowych lub towarów) pozostają nierozliczone po ustalonej dacie dostawy, instytucja winna obliczać różnicę cenową, mogącą stanowić jej stratę. Jest to różnica między ustaloną ceną rozliczeniową danego instrumentu dłużnego, instrumentu kapitałowego ➤ waluty obcej ◀ lub towaru oraz jego bieżącą ceną rynkową, gdy różnica ta może stanowić stratę instytucji. W celu obliczenia wymogu kapitałowego należy różnicę tę pomnożyć przez odpowiedni czynnik z kolumny A w tabeli ➤ [...] ◀ ➤ 1. ◀

↓ 93/6/EWG (dostosowany)
➤ RADA/EP (100%)

➤ [...] <

☒ Tabela 1 ☒

Liczba dni roboczych po terminie zapadalności	Kolumna A (%)	➤ [...] <
5-15	8	➤ [...] <
16-30	50	➤ [...] <
31-45	75	➤ [...] <
46 lub więcej	100	➤ [...] <

➤ **DOSTAWA INSTRUMENTÓW DO ROZLICZENIA W PÓŹNIEJSZYM TERMINIE**

2a. Instytucje mają obowiązek utrzymywania funduszy własnych określonych w tabeli 1a, jeżeli:

- a) zapłaciły za papiery wartościowe, waluty obce lub towary przed ich otrzymaniem lub dostarczyły papiery wartościowe, waluty obce lub towary przed otrzymaniem za nie zapłaty oraz
- b) w przypadku transakcji transgranicznych, upłynął jeden lub więcej dni od czasu dokonania tej płatności lub dostawy. <

➤ Tabela 1a: Wymagania kapitałowe przy dostawach instrumentów do rozliczenia w późniejszym terminie

Rodzaj transakcji	Do pierwszej wykonanej wg umowy płatności lub dostawy	Od pierwszej płatności lub dostawy do czterech dni po drugiej płatności lub dostawie, wykonanych wg umowy	Od 5 dni roboczych po drugiej wykonanej wg umowy płatności lub dostawie aż do wygaśnięcia transakcji
Dostawa instrumentów do rozliczenia w późniejszym terminie	Brak narzutu kapitałowego	Tak jak dla ekspozycji	Pomniejszenie funduszy własnych o wartość przekazaną wraz z bieżącą ekspozycją dodatnią

➤ 2b. Stosując wagę ryzyka do ekspozycji z tytułu dostaw z późniejszym terminem rozliczenia, traktowanych zgodnie z kolumną 3 tabeli 2, instytucje korzystające z metody określonej w art. 84-89 dyrektywy [2000/12/WE] mogą kontrahentom, wobec których nie posiadają żadnych innych ekspozycji zaliczonych do portfela bankowego, przypisywać współczynniki PD na podstawie zewnętrznego ratingu takich kontrahentów. Instytucje korzystające z własnych oszacowań LGD mogą dostawom z późniejszym terminem rozliczenia traktowanych zgodnie z kolumną 3 tabeli 2, przypisać LGD określone w załączniku VII część 2 pkt 8a dyrektywy [2000/12/WE], pod warunkiem, że współczynnik taki przypisują wszystkim tego rodzaju ekspozycjom. Jako rozwiązanie alternatywne instytucje korzystające z metody określonej w art. 84-89 dyrektywy [2000/12/WE] mogą stosować wagi ryzyka, określone w art. 78-83 dyrektywy [2000/12/WE], pod warunkiem, że stosują je do wszystkich tego rodzaju ekspozycji, lub też do wszystkich ekspozycji mogą stosować wagę ryzyka 100%.

Jeżeli kwota ekspozycji dodatniej wynikająca z transakcji dostaw z późniejszym terminem rozliczenia jest nieznaczna, instytucje mogą do takich ekspozycji stosować wagę ryzyka 100%. ◀

➤ 2c. W przypadku całkowitej awarii systemu rozliczeniowego lub rozrachunkowego, właściwe władze mogą znieść obciążenia kapitałowe, o których mowa w pkt. 1 i 2, aż do wznowienia ich normalnego działania. Jeżeli w tych okolicznościach kontrahent nie zdoła rozliczyć swojej transakcji nie jest to uznawane za niewykonanie zobowiązania w kontekście ryzyka kredytowego. ◀

➤ [...] ◀ ➤ RYZIKO KREDYTOWE KONTRAHENTA (CCR) ◀

↕ nowy

➤ RADA/EP (100%)

3. Wymaga się, aby instytucja utrzymywała kapitał z tytułu ➤ [...] ◀ ➤ CCR ◀
wynikającego z następujących czynników:

- a) dostawa instrumentów do rozliczenia w późniejszym terminie,
- b) pozagiełdowe oraz kredytowe instrumenty pochodne;
- c) umowy odkupu, umowy z udzielonym lub otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, transakcje udzielenia i zaciągnięcia pożyczek papierów wartościowych lub towarów, których podstawę stanowią papiery wartościowe i towary objęte portfelem handlowym;
- d) ➤ [...] ◀ ➤ transakcje polegające na udzielaniu kredytów marginalnych opartych na papierach wartościowych lub towarach ◀

➤ da) transakcje o długim okresie rozliczeń ◀

4. Do tych celów uznaje się, że dostawa instrumentów do rozliczenia w późniejszym terminie miała miejsce, jeśli instytucja zapłaciła za papiery wartościowe lub towary przed ich otrzymaniem lub też dostarczyła je przed otrzymaniem zapłaty, natomiast w przypadku transakcji transgranicznych upłynął jeden dzień lub więcej od dokonania przez tę instytucję zapłaty lub realizacji dostawy.

5. Z zastrzeżeniem przepisów pkt 6-9 wartości ekspozycji oraz kwoty ekspozycji wazone ryzykiem dla tych ekspozycji oblicza się zgodnie z przepisami tytułu V rozdział 2 sekcja 3 dyrektywy [2000/12/WE], przy czym odniesienia do „instytucji kredytowej” w tej sekcji należy interpretować jako odniesienia do „instytucji”, odniesienia do „dominujących instytucji kredytowych” jako odniesienia do „dominujących instytucji”, oraz odpowiednio do tego interpretować wszelkie terminy z nimi związane.

6. Do celów pkt 5:

Załącznik IV do dyrektywy [2000/12/WE] uznaje się za zmieniony poprzez dodanie po pkt 3

➤ [...] ◀ wyrazów „oraz kredytowe instrumenty pochodne”:

Załącznik III do dyrektywy [2000/12/WE] uznaje się za zmieniony poprzez dodanie po tabeli 1

➤ [...] ◀ następującego fragmentu:

Aby określić wielkość przyszłej ekspozycji kredytowej w przypadku swapu przychodu całkowitego oraz swapu ryzyka kredytowego z tytułu kredytowych instrumentów pochodnych, wartość nominalną instrumentu mnoży się przez następujące wskaźniki procentowe:

W przypadku zobowiązania referencyjnego, które prowadząc do ekspozycji bezpośredniej instytucji, byłoby pozycją o obniżonym ryzyku w rozumieniu załącznika I – 5 %;

W przypadku zobowiązania referencyjnego, które prowadząc do ekspozycji bezpośredniej instytucji, nie byłoby pozycją o obniżonym ryzyku w rozumieniu przepisów załącznika I – 10 %;

Jednak w przypadku swapu przychodu całkowitego instytucji, której ekspozycja z tytułu zamiany stanowi pozycję długą w instrumencie bazowym, zezwala się na zastosowanie wartości 0 % do potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej, chyba że transakcja ta podlega procedurze rozwiązania z chwilą stwierdzenia niewypłacalności podmiotu, którego ekspozycja z tytułu swapu stanowi pozycję krótką w instrumencie bazowym, mimo że w ramach tego instrumentu nie nastąpiło jeszcze niewykonanie zobowiązania.

W przypadku gdy kredytowy instrument pochodny zapewnia ochronę uruchamianą w następstwie „*n*-tego niewykonania zobowiązania” w ramach określonej liczby zobowiązań bazowych, o tym, który z powyższych wskaźników procentowych ma zastosowanie, decyduje wartość zobowiązania o *n*-tej w kolejności najniższej jakości kredytowej, określonej poprzez ustalenie, czy zobowiązanie to byłoby pozycją o obniżonym ryzyku w rozumieniu załącznika I, gdyby zostało przyjęte przez daną instytucję.

7. Do celów pkt 5 podczas obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem instytucjom nie zezwala się na stosowanie metody uproszczonej ujmowania zabezpieczeń finansowych, określonej w załączniku VIII część 3 pkt 25-30 dyrektywy [2000/12/WE] w kontekście uznawania skutków zabezpieczenia finansowego.

8. Do celów pkt 5 w przypadku transakcji odkupu oraz transakcji udzielenia lub zaciągnięcia pożyczek papierów wartościowych lub towarów ➤ zaksięgowanych w portfelu handlowym ◀ wszystkie instrumenty finansowe i towary, które kwalifikują się do objęcia portfelem handlowym, można traktować jako uznane zabezpieczenie. W odniesieniu do ekspozycji z tytułu pozagiełdowych kredytowych instrumentów pochodnych, zaksięgowanych w portfelu handlowym, za uznane zabezpieczenie można również przyjąć towary kwalifikujące się do objęcia portfelem handlowym. Do celów obliczenia korekt z tytułu zmienności, w przypadku gdy takie instrumenty finansowe lub towary ➤ które nie zostały dopuszczone zgodnie z załącznikiem VIII dyrektywy [2000/12/WE] ◀ stanowią przedmiot udzielanej pożyczki, są zbywane lub przekazywane, bądź też stanowią przedmiot zaciąganej pożyczki, są nabywane lub przyjmowane jako zabezpieczenie rzeczowe lub w innej formie w ramach takiej transakcji, ➤ a instytucja wykorzystuje metodę korekt z tytułu zmienności opartych na metodzie „nadzorczej”, zgodnie z załącznikiem VIII część 3 dyrektywy [2000/12/WE], ◀ traktuje się je w taki sam sposób jak akcje nieobjęte głównym indeksem, notowane na uznanej giełdzie.

➤ W przypadku, gdy instytucje stosują korekty z tytułu zmienności oparte na metodzie „oszacowań własnych”, zgodnie z załącznikiem VIII część 3 dyrektywy [2000/12/WE], w odniesieniu do instrumentów finansowych lub towarów, które nie zostały dopuszczone zgodnie z załącznikiem VIII dyrektywy [2000/12/WE], korekty z tytułu zmienności obliczane są dla każdej indywidualnej pozycji. W przypadku, gdy instytucje stosują metodę wewnętrznych modeli określoną w załączniku VII część 3 dyrektywy [2000/12/WE], tę samą metodą mogą stosować w portfelu handlowym. ◀

9. Do celów pkt 5, w odniesieniu do uznawania umów ramowych o wzajemnej kompensacie zobowiązań obejmujących transakcje odkupu i/lub transakcje udzielenia lub zaciągnięcia pożyczek papierów wartościowych lub towarów i/lub inne transakcje oparte na rynku kapitałowym, uznaje się kompensację zobowiązań z różnych pozycji objętych zarówno portfelem handlowym, jak i bankowym, jeśli kompensowane transakcje spełniają następujące warunki:

- a) wszystkie transakcje podlegają codziennej wycenie według wartości rynkowej;
- b) wszelkie pozycje stanowiące przedmiot ➤ [...] ✎ zaciąganej pożyczki, nabywane lub przyjmowane w ramach takich transakcji mogą zostać uznane jako uznane zabezpieczenie na mocy przepisów zawartych w tytule V rozdział 2 sekcja 3 dział 3 dyrektywy [2000/12/WE], przy czym nie stosuje się wówczas przepisów pkt 8 niniejszego załącznika.

10. W przypadku gdy kredytowy instrument pochodny objęty portfelem handlowym stanowi część wewnętrznego instrumentu zabezpieczającego, a ochronę kredytową uznano zgodnie z dyrektywą [2000/12/WE], ryzyko kontrahenta z tytułu tego instrumentu uznaje się za zerowe.

11. Wymóg kapitałowy wynosi 8 % sumy kwot ekspozycji ważonych ryzykiem.

↓ 93/6/EWG

~~Dostawa instrumentów do rozliczenia w późniejszym terminie~~

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 2 lit. b)

~~3.1. Wymaga się, aby instytucja utrzymywała kapitał z tytułu ryzyka kontrahenta, jeśli:~~

~~i) zapłaciła za papiery wartościowe lub towary przed ich otrzymaniem lub dostarczyła papiery wartościowe lub towary przed otrzymaniem za nie zapłaty;~~

~~oraz~~

~~ii) upłynął więcej niż jeden dzień od dokonania przez instytucję płatności lub dostawy, w przypadku transakcji transgranicznych.~~

~~3.2. Wymóg kapitałowy wynosi 8 % wartości papierów wartościowych lub towarów albo gotówki należnej instytucji, pomnożone przez wagę ryzyka odpowiadającą danemu kontrahentowi.~~

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 2 lit. c)

~~Umowy z udzielonym lub otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, umowy udzielenia lub zaciągnięcia pożyczki papierów wartościowych i towarów~~

~~4.1. W przypadku umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu oraz w przypadku udzielenia pożyczki papierów wartościowych lub towarów, dotyczących papierów wartościowych lub towarów zaliczonych do portfela handlowego, instytucja winna obliczać różnicę między wartością rynkową papierów wartościowych lub towarów oraz kwotą pożyczoną przez instytucję lub wartością rynkową zabezpieczenia, jeśli różnica ta jest dodatnia. W przypadku umów z otrzymanym przyrzeczeniem odsprzedaży oraz w przypadku zaciągnięcia pożyczki papierów wartościowych lub towarów, instytucja winna obliczać różnicę między kwotą, jaką pożyczyla lub wartością rynkową zabezpieczenia i wartością rynkową papierów wartościowych lub towarów jakie otrzymała, jeśli różnica ta jest dodatnia.~~

↓ 93/6/EWG

~~Właściwe władze podejmują środki w celu zapewnienia, że nadwyżka wartości przedłożonego zabezpieczenia nad wartością papierów mieści się w dopuszczalnych granicach.~~

~~Ponadto właściwe władze mogą zezwolić instytucjom nie włączać nadwyżki wartości zabezpieczenia do wyliczeń opisanych w pierwszych dwóch zdaniach niniejszego ustępu, jeśli kwota tej nadwyżki objęta jest gwarancją, która w każdym przypadku zapewnia, iż nadwyżka ta zostanie zwrócona stronie przedkładającej zabezpieczenie w przypadku niewykonania zobowiązań przez kontrahenta.~~

~~Przy wyliczaniu wartości rynkowej środków przekazanych lub otrzymanych oraz zabezpieczenia uwzględnia się również narosłe odsetki.~~

~~4.2. Wymagany kapitał wynosi 8 % kwoty wyliczonej zgodnie z ust. 4.1, pomnożone przez wagę ryzyka właściwą dla danego kontrahenta.~~

~~Pozagieldowe instrumenty pochodne~~

↓ 98/33/WE art. 3.2

~~5. W celu wyliczenia wymogów kapitałowych ich pozagieldowych instrumentów pochodnych, instytucje zastosują art. II do dyrektywy 89/647/EWG. Wskaźniki korygujące ryzyko stosowane względem odpowiednich stron zostaną ustalone zgodnie z art. 2 ust. 9 niniejszej dyrektywy.~~

~~Do dnia 31 grudnia 2006 r. właściwe władze Państw Członkowskich mogą odstąpić od stosowania metod ustanowionych w załączniku II kontrakty w obrocie pozagieldowym, zabezpieczone przez izbę rozrachunkową, w przypadku gdy ta ostatnia występuje jako strona umowy, natomiast wszyscy uczestnicy każdego dnia w pełni zabezpieczają ryzyko, jakie stanowią dla izby rozrachunkowej, zapewniając w ten sposób ochronę obejmującą zarówno ryzyko bieżące jak i potencjalne przyszłe ryzyko. Należy spełnić wymagania właściwych władz, co do poziomu bezpieczeństwa gwarantowanego ustalonym zabezpieczeniem zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. a) pkt 7 dyrektywy 89/647/EWG oraz co do wyeliminowania powstania dla izby rozrachunkowej ryzyka wykraczającego poza wartość rynkową ustalonego zabezpieczenia. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o korzystaniu przez nie z tej możliwości.~~

~~INNE~~

~~6. Wymogi kapitałowe określone w dyrektywie 89/647/EWG stosuje się do zaangażowań z tytułu opłat, prowizji, odsetek, dywidend i depozytów gwarancyjnych wymaganych przy giełdowych kontraktach terminowych i opejnych, które nie są objęte tym załącznikiem ani załącznikiem I, nie są odejmowane od funduszy własnych stosownie do ust. 2 lit. d) załącznika V i są bezpośrednio związane z pozycjami zaliczonymi do portfela handlowego.~~

~~Wagi ryzyka, które należy zastosować wobec poszczególnych kontrahentów, określa się zgodnie z art. 2 pkt 9 niniejszej dyrektywy.~~

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

ZAŁĄCZNIK III

⊗ OBLICZANIE WYMOGÓW KAPITAŁOWYCH DLA ⊗ RYZYKA WALUTOWEGO

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 3 lit. a)
(dostosowany)

1. Jeśli suma całkowitej pozycji walutowej netto instytucji i jej pozycji netto w złocie obliczona zgodnie z procedurą ustaloną ~~poniżej~~ ⊗ w pkt 2 ⊗, przekracza 2 % jej łącznych funduszy własnych, to w celu obliczenia wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka walutowego mnoży się tę sumę pozycji walutowej netto i pozycji netto w złocie przez 8 %.

~~Do dnia 31 grudnia 2004 r. właściwe władze mogą zezwolić instytucjom na obliczanie wymogu kapitałowego mnożąc przez 8 % kwotę nadwyżki sumy całkowitej pozycji walutowej netto i pozycji netto w złocie ponad 2 % łącznych funduszy własnych.~~

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

2. Stosuje się dwa etapy wyliczania ⊗ wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka walutowego ⊗.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 3 lit. b)
(dostosowany)

32.1. Po pierwsze należy obliczyć otwartą pozycję netto instytucji w każdej walucie (łącznie z walutą sprawozdawczą) oraz w złocie.

⊗ Otwarta ⊗ Pozycja ⊗ netto ⊗ ~~ta~~ stanowi sumę następujących elementów (dodatnich lub ujemnych):

- a) pozycja bieżąca netto (tj. wszelkie pozycje aktywów pomniejszone o wszelkie pozycje pasywów w danej walucie, łącznie z naliczonymi odsetkami lub bieżąca pozycja netto w złocie, w przypadku złota),
- b) pozycja terminowa netto (tj. wszelkie kwoty do otrzymania pomniejszone o wszelkie kwoty do zapłacenia w ramach terminowych transakcji wymiany i transakcji na złoto, łącznie z giełdowymi kontraktami na waluty i złoto oraz instrumenty bazowe transakcji zamiany nie ujęte w pozycji bieżącej),
- c) nieodwołalne gwarancje (i podobne instrumenty), których uruchomienie jest pewne, a nieodwołalność prawdopodobna,
- d) kwota netto przyszłych przychodów/wydatków dotychczas nienaliczonych, ale już w pełni zabezpieczonych (można tu włączyć według uznania instytucji sprawozdawczej, ale za uprzednią zgodą właściwych władz, kwotę netto przyszłych przychodów/wydatków nieujętych dotychczas w zapisach księgowych ale już w pełni zabezpieczonych terminowymi transakcjami wymiany). Przyjętą zasadę należy stosować w sposób konsekwentny,

e) kwota netto ekwiwalentu delta (lub opartego na współczynniku delta) całego portfela opcji walutowych i na złoto,

f) wartość rynkowa innych opcji (tj. z wyłączeniem opcji walutowych i na złoto)e

Wszelkie utrzymywane celowo przez instytucję pozycje zabezpieczające przed niekorzystnym wpływem kursów walutowych na współczynnik kapitałowy można wyłączyć z rachunku otwartych pozycji walutowych netto. Pozycje takie powinny mieć charakter strukturalny lub bankowy, a ich wyłączenie oraz jakakolwiek zmiana warunków tego wyłączenia wymaga zgody właściwych władz. Taką samą zasadę, z zachowaniem tych samych warunków, można stosować do utrzymywanych przez instytucję pozycji dotyczących kwot pomniejszających fundusze własne.

Do celów obliczenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, w przypadku funduszy inwestycyjnych uwzględnia się ich rzeczywiste pozycje walutowe. Instytucje mogą oprzeć się na sprawozdaniach strony trzeciej na temat pozycji walutowych w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że we właściwy sposób zapewniono ich prawidłowość. Jeśli instytucja nie posiada informacji na temat pozycji walutowych w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania, zakłada się, iż fundusz dokonał lokat kapitałowych walutowych w maksymalnie dozwolonym dla siebie zakresie, a w odniesieniu do pozycji objętych portfelem handlowym, instytucje przy obliczaniu ich wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka walutowego uwzględniają maksymalny poziom ryzyka pośredniego, jakie wiąże się z utrzymywaniem pozycji poprzez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania. Dokonuje się tego, zwiększając proporcjonalnie pozycję w przedsiębiorstwie proporcjonalnie do maksymalnej wartości ekspozycji względem bazowych składników lokat wynikających z uprawnień inwestycyjnych. Zakładaną pozycję walutową funduszu inwestycyjnego traktuje się w kategoriach oddzielnej waluty zgodnie ze sposobami traktowania lokat w złocie z zastrzeżeniem zmiany mówiącej, że jeśli znany jest kierunek inwestycji przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, całkowitą pozycję długą można dodać do całkowitej, otwartej pozycji walutowej długiej, natomiast całkowitą pozycję krótką można dodać do całkowitej otwartej pozycji walutowej krótkiej. Przed dokonaniem obliczeń nie zezwala się na wzajemną kompensację pozycji.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 3 lit. b)

3.2 Właściwe władze powinny mieć możliwość zezwalania instytucjom na stosowanie metody zaktualizowanej wartości netto w rachunku otwartych pozycji netto w każdej walucie i w złocie.

↓ 93/6/EWG

→₁ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 3 lit. c)

→₁ 42.2. Po drugie krótkie i długie pozycje netto w każdej walucie innej niż waluta sprawozdawcza oraz długą lub krótką pozycję w złocie należy przeliczyć na walutę sprawozdawczą według kursów bieżących. ← Te pozycje są następnie oddzielnie zsumowane, aby określić sumę pozycji netto krótkich i sumę pozycji netto długich. Wyższa z tych dwóch zsumowanych wielkości stanowi całkowitą pozycję walutową netto danej instytucji.

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

53. ~~Niezależnie~~ ☒ Na zasadzie odstępstwa ☒ od przepisów ust. 1-4 ☒ i 2 ☒ do czasu dalszej koordynacji właściwe władze mogą do celów niniejszego załącznika wymagać od instytucji stosowania ☒ następujących ☒ procedur ~~alternatywnych~~ bądź też zezwolić na stosowanie takich procedur.

63.1. ~~Po pierwsze, w~~ Właściwe władze mogą zezwolić instytucjom na przestrzeganie niższych wymogów kapitałowych aniżeli wynikających z zastosowania przepisów ust. 1 ~~4~~ ☒ i 2 ☒ względem pozycji w walutach silnie ze sobą skorelowanych. Właściwe władze mogą uznać dwie waluty za silnie ze sobą skorelowane jedynie wówczas, gdy prawdopodobieństwo – obliczone na podstawie dziennych kursów obowiązujących w ciągu poprzednich trzech lub pięciu lat – iż ewentualna strata poniesiona z tytułu utrzymania przeciwstawnych pozycji jednakowej wysokości w tych walutach nie przekroczy w ciągu następnych dziesięciu dni roboczych 4 % wartości takiej pozycji dopasowanej (po przeliczeniu na walutę bilansową), wynosi przynajmniej 99 % – w przypadku badania okresu trzyletniego lub 95 % – w przypadku badania okresu pięcioletniego. Fundusze własne wymagane w stosunku do pozycji dopasowanej w dwóch walutach silnie ze sobą skorelowanych wynoszą 4 % wartości tej pozycji dopasowanej. W stosunku do pozycji niedopasowanych w walutach silnie ze sobą skorelowanych i wszelkich pozycji w innych walutach wymagany kapitał wynosi 8 % wyższej z dwóch kwot – sumy pozycji netto krótkich i sumy pozycji netto długich, po odjęciu pozycji dopasowanych w walutach silnie ze sobą skorelowanych.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 3 lit. d)
(dostosowany)

~~7. Po drugie do dnia 31 grudnia 2004 r. właściwe władze mogą zezwolić instytucjom na stosowanie do celów niniejszego załącznika alternatywnej metody w stosunku do opisanej w ust. 1-6. Wymóg kapitałowy otrzymany tą metodą musi przewyższać 2 % otwartej pozycji netto mierzonej zgodnie z ust. 4 oraz przewidywaną stratę w 99 % przypadków, w ramach analizy zmian kursów walutowych we wszystkich kroczących 10 dniowych okresach w ciągu poprzedzających 3 lat.~~

~~Alternatywną metodę opisaną w akapicie pierwszym można stosować wyłącznie pod następującymi warunkami:~~

- ~~i) ———— właściwe władze ustalają formułę obliczeniową oraz współczynniki korelacji w oparciu o własną analizę zmian kursów walutowych;~~
- ~~ii) ———— właściwe władze dokonują regularnych weryfikacji współczynników korelacji w świetle zmian na rynkach walutowych.~~

§3.2. Po trzecim, w Właściwe władze mogą zezwolić instytucjom na wyłączenie z wyliczeń przeprowadzanych zgodnie z jedną z metod określonych w ust. 1 ~~7~~ ☒ , 2 i 3.1 ☒ pozycji w walucie objętej prawnie obowiązującą umową międzyrządową, która ogranicza pasmo wahań tej waluty w stosunku do innych walut objętych tą umową. Instytucje wyliczają swoje pozycje dopasowane w takich walutach i stosują wobec tych pozycji wymóg kapitałowy nie niższy niż 50 % dopuszczalnej granicy wahania określonej dla danych walut w umowie międzyrządowej. Pozycje niedopasowane w tych walutach traktowane są na zasadach stosowanych wobec innych walut.

~~Niezależnie~~ ☒ Na zasadzie odstępstwa ☒ od przepisu pierwszego akapitu właściwe władze mogą zezwolić na ustalenie wymogu kapitałowego w stosunku do dopasowanych pozycji w walutach Państw Członkowskich uczestniczących w drugim etapie Europejskiej Unii Walutowej na poziomie 1,6 % wartości takich pozycji dopasowanych.

↓ 93/6/EWG (dostosowany)

~~9. Właściwe władze powiadamiają Radę i Komisję o ewentualnych metodach wylieżania, których stosowanie do celów ust. 6-8 władze te uznały za wymagane lub dopuszczalne.~~

~~10. Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie o metodach, o których mowa w ust. 9, a w przypadku gdy będzie to konieczne, z właściwym uwzględnieniem nowych zjawisk międzynarodowych, proponuje bardziej skoordynowane zasady traktowania ryzyka walutowego.~~

↓ 93/6/EWG

~~114.~~ Pozycje netto w walutach syntetycznych można rozłożyć na poszczególne waluty składowe według proporcji aktualnie obowiązujących.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5
(dostosowany)

ZAŁĄCZNIK ~~VIII~~ IV

**OBLICZANIE WYMOGÓW KAPITAŁOWYCH Z TYTUŁU RYZYKA CEN
TOWARÓW**

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5

1. Każda pozycja w towarach lub w instrumentach pochodnych opartych na towarach powinna być wyrażona w kategoriach standardowych jednostek miary. Bieżąca cena każdego towaru powinna być wyrażona w walucie sprawozdawczej.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5
(dostosowany)

2. Przyjmuje się, że pozycje w złocie lub instrumentach pochodnych opartych na złocie obciążone są ryzykiem walutowym i traktowane zgodnie z załącznikiem III lub załącznikiem ~~VIII~~, w razie potrzeby, do celów obliczania ryzyka rynkowego.

3. Do celów niniejszego załącznika pozycje finansujące zapasy można wyłączyć tylko z rachunku ryzyka cen towarów.

4. Ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe nieobjęte innymi przepisami niniejszego załącznika należy włączyć do rachunku ryzyka ogólnego z tytułu handlowych instrumentów dłużnych i do rachunku ryzyka walutowego.

5. Jeśli krótka pozycja staje się wymagalna przed długą pozycją, instytucje powinny zabezpieczać się również przed ryzykiem braku płynności, które może występować na pewnych rynkach.

6. Do celów ust. 19 nadwyżka długich (krótkich) pozycji instytucji nad pozycjami krótkimi (długimi) w tym samym towarze lub identycznych giełdowych kontraktach terminowych na towary, opcjach i gwarancjach subskrypcyjnych stanowi jej pozycję netto w każdym towarze.

Właściwe władze powinny zezwolić, aby pozycje w instrumentach pochodnych były traktowane jak pozycje w towarach, na których instrumenty te są oparte, ustanowione w ust. 8-10.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5

7. Właściwe władze mogą uznawać następujące pozycje jako pozycje w tych samych towarach:

a) pozycje w różnych podkategoriach towarów, w przypadku gdy podkategorie te są wzajemnie wymienialne,

~~oraz~~

b) pozycje w podobnych towarach, jeśli są one bliskimi substytutami oraz jeśli można wyraźnie wykazać korelację między zmianami cenowymi na poziomie nie niższym niż 0,9 w terminie co najmniej jednego roku.

SZCZEGÓLNE INSTRUMENTY

8. Terminowe kontrakty giełdowe oparte na towarach i terminowe zobowiązania do nabycia lub sprzedaży poszczególnych towarów należy włączyć do systemu pomiaru jako kwoty teoretyczne w kategoriach standardowych jednostek miary i przypisać im zapadalność w odniesieniu do daty wygaśnięcia.

Właściwe władze mogą zezwolić, aby wymóg kapitałowy z tytułu terminowych kontraktów giełdowych był równy depozytowi zabezpieczającemu wymaganemu przez giełdę, jeśli są w pełni przekonane, że zapewnia on dokładną miarę ryzyka związanego z terminowymi kontraktami giełdowymi oraz że jest co najmniej równy wymogowi kapitałowemu wynikającemu z obliczeń przeprowadzonych z wykorzystaniem metod ustalonych w innych częściach niniejszego załącznika lub z zastosowania metody statystycznej opisanej w załączniku VIII.

~~Do dnia 31 grudnia 2006 r. w~~ Właściwe władze mogą także zezwolić, aby wymóg kapitałowy z tytułu pozagiełdowych kontraktów pochodnych, zaliczanych do grupy określonej w niniejszym ustępie rozliczanych przez izbę rozliczeniową uznaną przez te władze był równy depozytowi zabezpieczającemu wymaganemu przez izbę rozliczeniową, jeśli są w pełni przekonane, że zapewnia on dokładną miarę ryzyka związanego z kontraktem pochodnym oraz że jest co najmniej równy wymogowi kapitałowemu z tytułu omawianego kontraktu, który wynikałby z obliczenia dokonanego z wykorzystaniem metod ustalonych w innych częściach niniejszego załącznika lub z zastosowania metody statystycznej opisanej w załączniku VIII.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5
(dostosowany)

9. Transakcje zamiany towarów z ustaloną ceną jednej strony transakcji i bieżącą ceną rynkową drugiej strony należy włączyć do metody przedziałów zapadalności ☒ określonej w pkt 13-18 ☒ jako szereg pozycji równych teoretycznej kwocie kontraktu, przy czym jedna pozycja odpowiada każdej płatności z tytułu transakcji zamiany, i zaklasyfikować do ☒ przedziałów zapadalności określonych w ☒ tabeli ☒ 1 ☒ ~~zapadalności przedstawionej w ust. 13~~. Pozycje są długie, jeśli instytucja płaci stałą cenę a otrzymuje zmienną cenę, a krótkie jeżeli instytucja otrzymuje stałą cenę a płaci zmienną cenę.

Transakcje zamiany towarów, z różnymi towarami po jej obu stronach, należy ujmować w metodzie przedziałów zapadalności w odpowiednich tabelach sprawozdawczych.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5
(dostosowany)

10. Do celów niniejszego załącznika opcje na towary lub na towarowe transakcje pochodne należy traktować tak, jakby były pozycjami równymi co do wartości kwotom bazowym opcji, pomnożonym przez jej parametr delta. Tak otrzymane pozycje można saldować z równoważnymi pozycjami w identycznym towarze bazowym lub towarowej transakcji pochodnej.

Wykorzystywany parametr delta winien pochodzić z odpowiedniej giełdy, być wyliczany przez właściwe władze lub, jeśli żaden z nich nie jest dostępny, albo też w przypadku opcji pozagiełdowych być obliczany przez samą instytucję z zastrzeżeniem, że właściwe władze powinny być przekonane, że model stosowany przez instytucję jest właściwy.

Jednak właściwe władze mogą także zdecydować, że instytucje wyliczają parametry delta, wykorzystując metodologię ustaloną przez te władze.

~~Właściwe władze powinny wymagać~~ ☒ Wymaga się ☒ zabezpieczania się przed innymi, oprócz ryzyka delta, ryzykami związanymi z opcjami na towary.

Właściwe władze mogą zezwolić, aby wymóg z tytułu sprzedanych opcji giełdowych na towary był równy depozytowi zabezpieczającemu wymaganemu przez giełdę, jeśli są w pełni przekonane, że zapewnia on dokładną miarę ryzyka związanego z opcją i że jest co najmniej równy wymogowi kapitałowemu z tytułu opcji, który wynikałby z obliczenia dokonanego z wykorzystaniem metody ustalonej w innej części niniejszego załącznika lub z zastosowania metody statystycznej opisanej w załączniku VIII.

~~Do dnia 31 grudnia 2006 r. w~~ Właściwe władze mogą także zezwolić, aby wymóg kapitałowy z tytułu pozagiełdowych opcji na towary rozliczanych przez izbę rozliczeniową uznana przez te władze, był równy depozytowi zabezpieczającemu wymaganemu przez izbę rozliczeniową, jeśli są w pełni przekonane, że zapewnia to dokładną miarę ryzyka związanego z opcją oraz że jest co najmniej równy wymogowi kapitałowemu z tytułu opcji pozagiełdowej, który wynikałby z obliczeń przeprowadzonych z wykorzystaniem metody ustalonej w innej części niniejszego załącznika lub z zastosowania metody statystycznej opisanej w załączniku VIII.

Dodatkowo mogą zezwolić, aby wymóg z tytułu zakupionych giełdowych lub pozagiełdowych opcji na towary był taki sam jak wymóg z tytułu bazowego towaru, przy ograniczeniu, że wynikający stąd wymóg nie przekracza wartości rynkowej opcji. Wymóg z tytułu sprzedanych opcji pozagiełdowych ustala się w relacji do towaru bazowego.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5
(dostosowany)

11. Gwarancje subskrypcyjne dotyczące towarów należy traktować w taki sam sposób jak opcje na towary, ~~zgodnie z ust. 10~~ ☒ , o których mowa w pkt ☒ 10.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5

12. Przekazujący towary lub gwarantowane prawa własności towarów w ramach umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu oraz przekazujący towary w ramach umowy udzielenia pożyczki towarów winni włączyć te towary do rachunku wymogu kapitałowego zgodnie z niniejszym załącznikiem.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5
(dostosowany)

a) Metoda terminów zapadalności

13. Instytucja winna stosować oddzielną tabelę zapadalności dla każdego towaru zgodną z ~~poniższym wzorem~~ ☒ tabelą 1 ☒ . Wszelkie pozycje w danym towarze oraz wszelkie pozycje uznane za pozycje w tym samym towarze, zgodnie z ust. 7, należy zaklasyfikować do odpowiednich przedziałów zapadalności. Fizyczne zapasy należy zaklasyfikować do pierwszego przedziału zapadalności.

☒ Tabela 1 ☒

Przedział czasowy (1)	Stopa narzutu (%) (2)
$0 \leq 1$ miesiąc	1,50
$> 1 \leq 3$ mies.	1,50
$> 3 \leq 6$ mies.	1,50
$> 6 \leq 12$ mies.	1,50
$> 1 \leq 2$ lat	1,50
$> 2 \leq 3$ lat	1,50
> 3 lat	1,50

14. Właściwe władze mogą zezwolić, aby pozycje w tym samym towarze lub pozycje uznawane zgodnie z ust. 7 za pozycje w tym samym towarze były saldowane i zaklasyfikowane do odpowiedniego przedziału zapadalności w kwocie netto w ☒ następujących ☒ przypadkach:

a) pozycji w kontraktach z terminem rozliczenia przypadającym w tym samym dniu,

~~oraz~~

b) pozycji w kontraktach z terminem rozliczenia przypadającym w odstępie co najwyżej 10 dni, jeśli kontrakty sprzedawane są na rynkach z codziennymi datami dostaw.

15. Instytucja powinna następnie obliczyć sumę pozycji długich i sumę pozycji krótkich w każdym przedziale zapadalności. Kwota tej pierwszej (ostatniej) zrównoważona ostatnią (pierwszą) w danym przedziale zapadalności stanowi dopasowaną pozycję w tym przedziale, zaś pozostająca pozycja długa lub krótka stanowi niedopasowaną pozycję w tym przedziale.
16. Część niedopasowanej długiej (krótkiej) pozycji w danym przedziale zapadalności zrównoważona niedopasowaną krótką (długą) pozycją w kolejnym przedziale zapadalności stanowi dopasowaną pozycję między dwoma przedziałami zapadalności. Część niedopasowanej pozycji długiej lub niedopasowanej pozycji krótkiej, która nie może być w ten sposób zrównoważona, stanowi pozycję niedopasowaną.
17. Wymóg kapitałowy instytucji z tytułu poszczególnych towarów oblicza się na podstawie odpowiedniej tabeli zapadalności jako sumę następujących elementów:
- ia) suma dopasowanych pozycji długich i krótkich pomnożonych przez odpowiednie stopy narzutu podane w drugiej kolumnie tabeli przedstawionej w ust. 13 dla każdego przedziału zapadalności oraz przez cenę bieżącą towaru;
 - ib) dopasowana pozycja między dwoma przedziałami zapadalności dla każdego przedziału zapadalności, do którego przenoszona jest pozycja niedopasowana pomnożona przez 0,6 % (stopa przeniesienia) oraz przez cenę bieżącą towaru;

~~iii~~c) pozostające pozycje niedopasowane pomnożone przez 15 % (stopa rzeczywista) oraz przez cenę bieżącą towaru.

18. Całkowity wymóg kapitałowy instytucji z tytułu ryzyka cen towarów oblicza się jako sumę wymogów kapitałowych obliczonych dla każdego towaru zgodnie z ust. 17.

b) Metoda uproszczona

19. Wymóg kapitałowy instytucji z tytułu każdego towaru oblicza się jako sumę:

~~ia~~) 15% pozycji netto, długiej lub krótkiej, pomnożonej przez cenę bieżącą towaru;

~~ib~~) 3% pozycji brutto, długiej plus krótkiej, pomnożonej przez cenę bieżącą towaru.

20. Całkowity wymóg kapitałowy instytucji z tytułu ryzyka cen towarów oblicza się jako sumę wymogów kapitałowych obliczonych dla każdego towaru zgodnie z ust. 19.

↓ 93/6/EWG art. 11a (dostosowany)

☒ c) Rozszerzona metoda terminów zapadalności ☒

~~Do dnia 31 grudnia 2006 r. Państwa Członkowskie~~ ☒ Właściwe władze ☒ mogą zezwolić zarejestrowanym w nich instytucjom na stosowanie minimalnych stóp narzutu, stóp przeniesienia i stóp rzeczywistych określonych w poniższej tabeli zamiast stóp określonych w ~~załączniku VII~~ ust. 13, 14, 17 i 18, pod warunkiem że instytucje w opinii swych właściwych władz:

- a) prowadzą znaczącą działalność w zakresie obrotu towarowego;
- b) posiadają zdywersyfikowany portfel towarów;
- c) nie są jeszcze w stanie stosować modeli wewnętrznych do celów ustalania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka cen towarów zgodnie z załącznikiem ☒ V ☒ ~~VIII~~.

Tabela 2

	Metale szlachetne (oprócz złota)	Metale nieszlach etne	Produkty rolne (nie trwałe)	Inne, w tym surowce energetyczne
Stopa narzutu (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Stopa przeniesienia (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Stopa rzeczywista (%)	8	10	12	15

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5
(dostosowany)
→₁ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5
zmieniony sprostowaniem, Dz.U. L 248
z 8.9.1998, str. 20
➤ RADA/EP (100%)

ZAŁĄCZNIK V~~II~~

⊗ ZASTOSOWANIE ⊗ MODELI WEWNĘTRZNYCH ⊗ DO OBLICZENIA WYMOGÓW KAPITAŁOWYCH ⊗

1. Właściwe władze mogą zezwolić instytucjom, na warunkach ustalonych w niniejszym załączniku, na obliczanie ich wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji, ryzyka walutowego i/lub ryzyka cen towarów z wykorzystaniem ich własnych wewnętrznych modeli zarządzania ryzykiem, zamiast metod opisanych w załączniku I, III i ~~VII~~ ⊗ IV ⊗ lub w kombinacji z tymi metodami. W każdym przypadku wykorzystanie modeli do celów obliczania kapitału nadzorczego wymaga wyraźnej akceptacji właściwych władz.
2. Akceptacja powinna być wydawana jedynie wtedy, jeśli właściwe władze są przekonane, że system zarządzania ryzykiem w instytucji jest koncepcyjnie solidny i kompleksowo wdrożony oraz że w szczególności dotrzymane są następujące standardy jakościowe:
 - ia) wewnętrzny model pomiaru ryzyka jest ściśle zintegrowany z codziennym procesem zarządzania ryzykiem w instytucji i służy jako podstawa sprawozdawczości na temat ekspozycji na ryzyko dla kierownictwa wyższego szczebla instytucji;

- iib) instytucja posiada jednostkę kontroli ryzyka, niezależną od jednostek operacyjnych i podlegającą bezpośrednio kierownictwu wyższego szczebla. Jednostka ta musi być odpowiedzialna za projektowanie i wdrażanie systemu zarządzania ryzykiem w instytucji. Winna ona opracowywać i analizować dzienne sprawozdania na temat wyników modelu pomiaru ryzyka oraz na temat odpowiednich środków, które należy podejmować w postaci limitów handlowych; ➤ Jednostka ta dokonuje również wstępnej i bieżącej akceptacji modelu wewnętrznego; ◀
- iiic) zarząd instytucji i kierownictwo wyższego szczebla aktywnie uczestniczą w procesie kontroli ryzyka, a szczebel kierownictwa posiadający wystarczające upoważnienia do wprowadzania zarówno ograniczeń pozycji utrzymywanych przez poszczególnych handlowców, jak i całkowitej ekspozycji instytucji na ryzyko, codziennie weryfikuje sprawozdania opracowane przez jednostkę kontroli ryzyka;
- ivd) instytucja posiada wystarczającą ilość pracowników wykwalifikowanych w wykorzystaniu zaawansowanych modeli w dziedzinach działalności handlowej, kontroli ryzyka, audytu i ewidencji;
- ve) instytucja opracowała procedury monitorowania i potwierdzania zgodności z udokumentowanym zbiorem wewnętrznych zasad i mechanizmów kontroli, dotyczących całokształtu funkcjonowania systemu pomiaru ryzyka;
- vif) modele instytucji posiadają udokumentowaną historię funkcjonowania w zakresie wystarczającej dokładności pomiaru ryzyka;

- ~~viii~~g) instytucja regularnie realizuje rygorystyczny program testów skrajnych warunków, a wyniki tych testów są weryfikowane przez kierownictwo wyższego szczebla i odzwierciedlane w zasadach i limitach przez nie ustalanych. ➤ Procedura ta dotyczy w szczególności braku płynności rynków w skrajnych warunkach rynkowych, ryzyka koncentracji, rynków jednokierunkowych (one-way markets), ryzyka wystąpienia zdarzeń i niestałych, sprzecznych z założeniami modelu wahań cen (jump-to-default risks), nieliniowych produktów, znacznych ujemnych pozycji wykonania opcji (out-of-the-money positions), pozycji podlegających zjawisku zaniżonych cen (gapping of prices) oraz innych ryzyk, które mogą nie zostać należycie uwzględnione w modelu szacowania wartości narażonej na ryzyko. Skrajne warunki przyjmowane w teście odpowiadają charakterowi portfela oraz okresowi wymaganemu do zabezpieczenia lub zarządzania ryzykiem w trudnych warunkach rynkowych. ⚡
- ~~viii~~h) instytucja musi przeprowadzać, jako element swojego regularnego procesu kontroli wewnętrznej, niezależną weryfikację systemu pomiaru ryzyka.

Weryfikacja ta ~~ta~~ ☒ , o której mowa w lit. h) akapit pierwszy, ☒ ~~musi obejmować~~ ☒ obejmuje ☒ zarówno działalność jednostek handlowych, jak i niezależnej jednostki kontroli ryzyka. Przynajmniej raz w roku instytucja musi przeprowadzić weryfikację całokształtu procesu zarządzania ryzykiem.

Weryfikacja ta ~~musi obejmować~~ ☒ obejmuje, co następuje ☒ :

- ~~a~~) adekwatność dokumentacji systemu i procesu zarządzania ryzykiem oraz organizację jednostki kontroli ryzyka,

- ~~=b)~~ spójność miar ryzyka rynkowego z codziennym zarządzaniem ryzykiem oraz spójność systemu informowania kierownictwa,
- ~~= c)~~ wykorzystywany przez instytucję proces akceptacji modeli wyceny ryzyka oraz systemów wyceny stosowanych przez pracowników jednostek handlowych i ewidencyjnych,
- ~~=d)~~ zakres ryzyka rynkowego ujmowanego w modelu pomiaru ryzyka oraz akceptowanie wszelkich istotnych zmian w procesie pomiaru ryzyka,
- ~~=e)~~ dokładność i kompletność danych o pozycjach, dokładność i zasadność założeń o zmienności i korelacji oraz dokładność wyceny i obliczeń wrażliwości na ryzyko,
- ~~=f)~~ wykorzystywany przez instytucję proces weryfikacji mający na celu ocenę spójności, terminowości i rzetelności źródeł danych wykorzystywanych do zasilania modeli wewnętrznych, a także niezależność tych źródeł danych,
- ~~oraz~~
- ~~=g)~~ proces weryfikacji stosowany przez instytucję do oceny weryfikacji *ex post* przeprowadzanej w celu oceny dokładności modelu.

➤ 2a. Instytucje mają wdrożone procedury dla zapewnienia, że ich modele wewnętrzne zostały należycie zaakceptowane przez odpowiednio wykwalifikowane strony niebiorące udziału w procedurze ich opracowywania w celu zapewnienia, że są one solidne koncepcyjnie i uwzględniają wszystkie istotne ryzyka. Akceptacja ta przeprowadzana jest po wstępnym opracowaniu modelu oraz zawsze, gdy wprowadzane są w nim istotne zmiany. Akceptacja prowadzona jest także okresowo, ale przede wszystkim w przypadku wystąpienia istotnych zmian w strukturze rynku lub zmian w składzie portfeli, które mogą sprawić, że model przestanie być odpowiedni. Instytucje korzystają z nowych rozwiązań w zakresie technik i najlepszych praktyk. Procedura akceptacji modelu nie polega wyłącznie na weryfikacji ex post, obejmuje ona także przynajmniej następujące działania:

- a) testy mające wykazać, czy założenia przyjęte w ramach modelu wewnętrznego są prawidłowe i czy nie nastąpiło niedoszacowanie lub zawyżenie ryzyka;
- b) oprócz przewidzianych w przepisach programów weryfikacji ex post, instytucje przeprowadzają własne testy akceptacyjne modelu, w związku z ryzykami i strukturami w zakresie swoich portfeli;
- c) zastosowanie hipotetycznych portfeli w celu zapewnienia, że model może uwzględniać szczególne właściwości strukturalne, które mogą potencjalnie wystąpić, np. istotne ryzyka bazowe i ryzyko koncentracji. ⬅

3. Instytucja winna monitorować dokładność i funkcjonowanie swojego modelu przez realizację programu weryfikacji *ex post*. Weryfikacja *ex post* winna zapewniać dla każdego dnia roboczego porównanie jednodniowej miary wartości zagrożonej generowanej przez model instytucji ~~z wartością wyznaczoną~~ ➔₁ dla pozycji w portfelu z jednodniową zmianą wartości portfela ⬅ na koniec kolejnego dnia roboczego.

Właściwe władze powinny badać zdolność instytucji do przeprowadzania weryfikacji *ex post* zarówno na rzeczywistych, jak i na hipotetycznych zmianach wartości portfela. Weryfikacja *ex post* na hipotetycznych zmianach wartości portfela opiera się na porównaniu wartości portfela na koniec dnia z jego wartością na koniec następnego dnia, przy założeniu braku zmian pozycji. Właściwe władze powinny wymagać, aby instytucje podejmowały właściwe środki mające na celu doskonalenie programu weryfikacji *ex post*, jeśli został uznany za wadliwy. ➤ Właściwe władze mogą wymagać od instytucji prowadzenia weryfikacji *ex post* albo na hipotetycznych (wprowadzając zmiany w wartości portfela, które nastąpiłyby, gdyby pozycje pozostały niezmienione na koniec dnia) albo na rzeczywistych wynikach handlowych (z wyjątkiem opłat, prowizji oraz wyników odsetkowych), albo na obu rodzajach wyników. <

4. Do celów obliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka szczególnego związanego z handlowymi pozycjami w instrumentach dłużnych i kapitałowych, właściwe władze mogą akceptować wykorzystanie modelu wewnętrznego instytucji, jeśli oprócz zgodności z warunkami ustalonymi w innej części niniejszego załącznika model ☒ spełnia następujące warunki ☒ :

- a) objaśnia historyczne wahania cen związanych z portfelem,
- b) ujmuje koncentrację w kategoriach wielkości oraz zmiany struktury portfela,
- c) jest odporny na niekorzystne warunki,
- d) jest testowany w ramach weryfikacji *ex post* mającej na celu ocenę, czy ryzyko szczególne zostało dokładnie ujęte. Jeśli właściwe władze zezwalają na przeprowadzanie weryfikacji *ex post* na podstawie odpowiednich segmentów portfela, musi to być dokonywane w konsekwentny sposób.

- da) uwzględnia ryzyko powiązane z nazwą, to jest instytucje wykazują, że model jest wrażliwy na istotne różnice idiosynkratyczne między podobnymi, ale nie identycznymi pozycjami; ◀
- db) uwzględnia ryzyko wystąpienia niekorzystnych zdarzeń. ◀
- Instytucja musi również spełniać następujące warunki:
 - jeżeli instytucja narażona jest na ryzyko, którego nie uwzględnia się w pomiarze VaR, ponieważ wykracza ono poza dziesięciodniowy okres utrzymywania pozycji i 99-procentowy przedział pewności (zdarzenia o niskim prawdopodobieństwie wystąpienia, lecz poważnych skutkach) – wpływ takich wydarzeń znajduje odzwierciedlenie w wewnętrznej ocenie kapitałowej.
 - przy pomocy modelu instytucja ocenia w sposób zachowawczy ryzyko wynikające z pozycji o niższej płynności i/lub pozycji o ograniczonej przejrzystości cenowej, zakładając realne scenariusze rozwoju rynku. Ponadto model spełnia minimalne normy dotyczące danych. Zastępcze wskaźniki rynkowe muszą być odpowiednio zachowawcze i można je stosować wyłącznie tam, gdzie brak jest dostatecznych danych lub nie oddają one rzeczywistej zmienności pozycji czy portfela. ◀
- Instytucje korzystają z nowych technik i praktyk w miarę ich rozwoju. ◀

➤ Ponadto instytucja wprowadza metodę pozwalającą przy obliczeniach wymogów kapitałowych uwzględniać ryzyko niewykonania zobowiązania w odniesieniu do pozycji objętych portfelem handlowym, które to ryzyko powoduje z kolei narastanie ryzyka niewykonania zobowiązań ujętego w obliczeniach dokonywanych w oparciu o VaR, o których mowa przy okazji wcześniejszych wymogów wymienionych w niniejszym punkcie. Aby uniknąć podwójnego naliczania, instytucja kredytowa może przy obliczaniu opłaty z tytułu narastającego ryzyka niewykonania zobowiązań wziąć pod uwagę to, w jakim zakresie ryzyko takie zostało już uwzględnione w obliczeniach VaR, szczególnie w przypadku pozycji ryzyka, których w razie niekorzystnych warunków rynkowych lub innych przesłanek wskazujących na pogorszenie otoczenia rynkowego nie można zamknąć w ciągu 10 dni. Jeżeli instytucja kredytowa wprowadza narzut na poczet narastającego ryzyka niewykonania zobowiązań, musi posiadać metody zatwierdzania takiego środka. ⏪

➤ Instytucja wykazuje, że stosowana przez nią metoda spełnia normy ostrożnościowe porównywalne do obowiązujących dla metody określonej w art. 84-89 dyrektywy [2000/12/WE] (przy założeniu, że poziom ryzyka jest stały) oraz, gdzie to właściwe, podlega korektom uwzględniającym wpływ takich czynników jak: płynność, koncentracje, instrumenty zabezpieczające i opcjonalność. ⏪

➤ Instytucja, która nie posiada wewnętrznie opracowanej metody ujmowania narastającego ryzyka niewykonania zobowiązań, oblicza wartość wspomnianego narzutu przy użyciu metody zgodnej z metodami określonymi w art. 78-83 lub 84-89 dyrektywy [2000/12/WE]. ⏪

➤ W odniesieniu do ekspozycji gotówkowych lub ekspozycji z udziałem sekurytyzacji syntetycznej, które podlegałyby odliczeniom zgodnym z zasadami, o których mowa w art. 66 ust. 2 dyrektywy [2000/12/WE], albo takich, których waga ryzyka zgodnie z częścią 4 załącznika IX do dyrektywy [2000/12/WE] wynosi 1250%, obciążenie kapitałowe jest nie mniejsze niż wynika to ze wspomnianych wyżej zasad. Instytucje, które w odniesieniu do tych ekspozycji prowadzą działalność maklerską, mogą stosować inne sposoby traktowania, o ile potrafią wykazać właściwym władzom, że poza celem handlowym istnieje także płynny dwustronny rynek ekspozycji sekurytyzacyjnych lub – w przypadku sekurytyzacji syntetycznej – że wykorzystują one wyłącznie kredytowe instrumenty pochodne w stosunku do samych ekspozycji sekurytyzacyjnych lub wszystkich elementów składowych związanego z nimi ryzyka. Do celów niniejszej sekcji uznaje się, że rynek dwustronny istnieje wówczas, gdy występują na nim składane w dobrej wierze oferty kupna i sprzedaży, tak że możliwe jest określenie w ciągu jednego dnia ceny rozsądnie powiązanej z ostatnią ceną sprzedaży lub dokonanie na zasadach rynkowych i w dobrej wierze kupna bądź sprzedaży po takiej cenie w stosunkowo krótkim czasie, który odpowiada obowiązującym zwyczajom handlowym. Aby instytucja mogła zastosować takie odstępstwo, musi posiadać wystarczającą ilość danych rynkowych do tego, by przy takich ekspozycjach w pełni uwzględnić koncentracje ryzyka niewykonania zobowiązań w ramach wewnętrznej metody pomiaru narastającego ryzyka niewykonania zobowiązań zgodnie z podanymi wyżej normami. ◀

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5

5. Instytucje wykorzystujące modele wewnętrzne, które nie zostały zaakceptowane zgodnie z ust. 4, podlegają odrębnemu obciążeniu kapitałowemu z tytułu ryzyka szczególnego, obliczonemu zgodnie z załącznikiem I.

6. Do celów ust. 10 ii) wyniki własnych obliczeń instytucji skaluje się za pomocą mnożnika równego co najmniej 3.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5
(dostosowany)
➤ RADA/EP (100%)

7. Wielkość mnożnika zwiększa się o czynnik dodatkowy równy między 0 a 1, zgodnie z następującą tabelą 1, w zależności od liczby przekroczeń w ciągu ostatnich 250 dni roboczych, wynikających z weryfikacji *ex post* instytucji. Właściwe władze powinny wymagać, aby instytucje obliczały przekroczenia w konsekwentny sposób na podstawie weryfikacji *ex post* opartej na rzeczywistych lub hipotetycznych zmianach wartości portfela. Przekroczenie stanowi jednodniowa zmiana wartości portfela przewyższająca jednodniową miarę wartości zagrożonej wygenerowanej przez model instytucji. Do celów określania czynnika dodatkowego liczba przekroczeń powinna być ustalana co najmniej raz na kwartał.

☒ Tabela 1 ☒

Liczba przekroczeń	Czynnik dodatkowy
Mniej niż 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 lub więcej	1,00

Właściwe władze mogą w indywidualnych przypadkach i w związku z wyjątkowymi okolicznościami pominąć wymóg powiększania mnożnika o czynnik dodatkowy zgodnie z powyższą tabelą ☒ 1 ☒, jeśli instytucja wykazała w sposób przekonujący te władze, że takie zwiększenie jest nieuzasadnione oraz że model jest zasadniczo poprawny.

Jeśli liczne przekroczenia wskazują, że model nie jest wystarczająco dokładny, właściwe władze powinny wycofać jego akceptację lub uruchomić odpowiednie środki zapewniające, że zostanie on niezwłocznie usprawniony.

W celu umożliwienia właściwym władzom ciągłego monitorowania adekwatności czynnika dodatkowego instytucje powinny niezwłocznie powiadamiać właściwe władze – w każdym przypadku najpóźniej w ciągu pięciu dni roboczych – o przekroczeniach wynikających z ich programu weryfikacji *ex post*, które zgodnie z powyższą tabelą implikowałyby powiększenie mnożnika.

8. ➤ [...]◀

➤ [...]◀

➤ [...]◀

➤ [...]◀

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5

➤ RADA/EP (100%)

9. ➤ [...]◀

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5
(dostosowany)
➤ RADA/EP (100%)

10. Każda instytucja musi spełnić wymóg kapitałowy wyrażony jako wyższa z następujących kwot:

- ia) wartość zagrożona z poprzedniego dnia obliczona z zachowaniem parametrów określonych w niniejszym załączniku; ➤ powiększona, w danym przypadku, o obciążenie wynikające z narastającego ryzyka niewykonania zobowiązań, o którym mowa w ust. 4; ⤵
- ib) średnia z dziennych wartości zagrożonych z poprzednich 60 dni roboczych pomnożona przez czynnik określony w ust. 6, skorygowany o czynnik, ~~określony~~ ⤵ o którym mowa ⤵ w ust. 7. ➤ powiększona, w danym przypadku, o obciążenie wynikające z narastającego ryzyka niewykonania zobowiązań, o którym mowa w ust. 4. ⤵

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5

11. Obliczenie wartości zagrożonej winno podlegać następującym minimalnym standardom:

- ia) obliczanie wartości zagrożonej co najmniej raz dziennie;
- ib) 99-ty percentyl, jednostronny przedział ufności;
- ic) odpowiednik 10-dniowego okresu utrzymywania pozycji;

~~ivd)~~ efektywny okres obserwacji wynoszący co najmniej jeden rok, z wyjątkiem gdy krótszy okres obserwacji jest uzasadniony istotnym skokiem zmienności cenowej;

~~ve)~~ kwartalna aktualizacja zbioru danych.

12. Właściwe władze powinny wymagać, aby model ujmował w sposób dokładny wszelkie istotne ryzyka cenowe opcji lub pozycji mających charakter opcjonalny oraz żeby wszelkie inne ryzyka nieujęte przez model znalazły odpowiednie pokrycie w funduszach własnych.

↓ 98/31/EC art. 1.7 i załącznik 5
(dostosowany)

13. ~~Właściwe władze powinny wymagać, aby m~~Model pomiaru ryzyka ~~ujmował~~ ☒ ujmuje ☒ wystarczającą liczbę czynników ryzyka w zależności od skali aktywności instytucji na poszczególnych rynkach ☒ , a w szczególności elementy wymienione poniżej ☒ .

~~Jako minimum, należy przestrzegać następujących przepisów:~~

☒ Ryzyko stopy procentowej ☒

~~i) — w przypadku ryzyka stopy procentowej, s~~System pomiaru ryzyka winien ujmować zbiór czynników ryzyka odpowiadających stopom procentowym w każdej walucie, w której instytucja utrzymuje pozycje bilansowe lub pozabilansowe wrażliwe na stopy procentowe. Instytucja winna modelować krzywe dochodowości stosując jedno z ogólnie przyjętych podejść. Dla istotnych ekspozycji na ryzyko stopy procentowej w najważniejszych walutach i na najważniejszych rynkach, krzywa dochodowości powinna być podzielona na co najmniej sześć segmentów zapadalności w celu ujęcia wahań zmienności stóp wzdłuż krzywej dochodowości. System pomiaru ryzyka musi także ujmować ryzyko niedoskonale skorelowanych przesunięć między różnymi krzywymi dochodowości.

⊠ Ryzyko walutowe ⊠

~~ii) w przypadku ryzyka walutowego, s~~System pomiaru ryzyka winien ujmować czynniki ryzyka odpowiadające złotu i poszczególnym walutom obcym, w których denominowane są pozycje instytucji.

↴ nowy

➤ RADA/EP (100%)

W odniesieniu do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania uwzględnia się rzeczywiste pozycje walutowe. Instytucje mogą oprzeć się na sprawozdaniach strony trzeciej na temat pozycji walutowej w takim przedsiębiorstwie, upewniwszy się co do ich prawidłowości. Jeśli instytucja nie posiada informacji na temat pozycji walutowych w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowani ➤ [...] < ➤ taka pozycja jest traktowana osobno i zgodnie z załącznikiem III pkt 2.1. <

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5
(dostosowany)

⊠ Ryzyko cen instrumentów kapitałowych ⊠

~~iii) w przypadku ryzyka cen instrumentów kapitałowych, s~~System pomiaru ryzyka winien wykorzystywać odrębny czynnik ryzyka przynajmniej dla każdego rynku instrumentów kapitałowych, w których instytucja utrzymuje znaczące pozycje.

⊠ Ryzyko cen towarów ⊠

~~iv) w przypadku ryzyka cen towarów, s~~System pomiaru ryzyka winien wykorzystywać oddzielny czynnik ryzyka przynajmniej dla każdego towaru, w którym instytucja utrzymuje znaczące pozycje. System pomiaru ryzyka musi także ujmować ryzyko niedoskonałe skorelowanych przesunięć między podobnymi ale nie identycznymi towarami oraz ryzyko zmian cen terminowych wynikające z niedopasowania zapadalności. Winien także uwzględniać charakterystyki rynkowe, w szczególności daty dostawy i zakres uprawnień handlowców do zamykania pozycji.

↓ 98/31/WE art. 1.7 i załącznik 5

14. Właściwe władze mogą zezwolić instytucjom na uwzględnianie empirycznych korelacji w ramach kategorii ryzyka oraz między kategoriami ryzyka, jeśli są przekonane, że system pomiaru korelacji w instytucji jest poprawny i rzetelnie wdrożony.

ZAŁĄCZNIK VI

☒ OBLICZANIE WYMOGÓW KAPITAŁOWYCH Z TYTUŁU ☒ KONCENTRACJI ZAANGAŻOWAŃ

1. Wymóg ten ☒, o którym mowa w art. 31 lit. b) ☒ oblicza się poprzez wyodrębnienie tych składników łącznego zaangażowania wobec klienta lub grupy powiązanych ze sobą klientów z tytułu działalności zaliczonej do portfela handlowego, którym przypisano najwyższe wymogi w zakresie ryzyka szczególnego zgodnie z załącznikiem I i/lub podlegają wymogom określonym w załączniku II, a których suma łączna odpowiada kwocie nadmiernego zaangażowania, o którym mowa w ~~ust. 8 pkt 1~~ ☒ art. 31 lit. a) ☒ ~~z~~.
2. ~~O~~ ile nadmierne zaangażowanie nie trwa dłużej niż dziesięć dni, dodatkowy wymóg kapitałowy w stosunku do tych składników wynosi 200 % wymogów, o których mowa w poprzednim zdaniu.
3. Po upływie dziesięciu dni od chwili przekroczenia limitów należy przypisać składniki tego nadmiernego zaangażowania wyodrębnione zgodnie z ~~powyższymi kryteriami~~ ☒ pkt 1 ☒ do odpowiedniego wiersza kolumny 1 ☒ w ☒ ~~należącej do tabeli~~ ☒ I ☒, w kolejności od najniższych do najwyższych wymogów w zakresie ryzyka szczególnego ustalonych zgodnie z załącznikiem I i/lub wymogów określonych w załączniku II. ~~Instytucja musi następnie spełnić~~
~~4~~ Dodatkowy wymóg kapitałowy ~~równy~~ ☒ równa się ☒ sumie łącznej ustalonych dla tych składników wymogów w zakresie ryzyka szczególnego zgodnie z załącznikiem I i/lub wymogów określonych w załączniku II pomnożonych przez odpowiednie współczynniki określone w kolumnie 2 ☒ tabeli I ☒ ;

☒ Tabela 1 ☒

Nadmierne zaangażowanie (udział zaangażowania w funduszach własnych)	Współczynniki
Do 40 %	200 %
40-60 %	300 %
60-80 %	400 %
80-100 %	500 %
100-250 %	600 %
Powyżej 250 %	900 %

↴ nowy

➤ RADA/EP (100%)

ZAŁĄCZNIK VII

TRANSAKCJE HANDLOWE

CZĘŚĆ A – CEL HANDLOWY

1. Pozycje/portfele utrzymywane w celu handlowym spełniają następujące wymogi:
 - a) pozycja/instrument lub portfele muszą posiadać dobrze udokumentowaną strategię handlową zatwierdzoną przez zarząd wyższego szczebla, w tym wyznaczoną dla nich perspektywę czasową;
 - b) w odniesieniu do aktywnego zarządzania pozycją muszą istnieć jasno określone zasady i procedury, w tym co następuje:
 - i) pozycje podlegają obrotowi handlowemu;
 - ii) limity pozycji są ustalone i monitorowane pod względem adekwatności;
 - iii) dealerzy mogą swobodnie otwierać pozycję/zarządzać pozycją w ramach uzgodnionych limitów oraz zgodnie z uzgodnioną strategią;

- iv) zarząd wyższego szczebla otrzymuje sprawozdania na temat pozycji, co stanowi nierozdzielny element procesu zarządzania ryzykiem danej instytucji;
 - v) pozycje czynnie monitoruje się w odniesieniu do źródeł informacji o rynku oraz oceny zbywalności lub możliwości zabezpieczenia pozycji lub wiążących się z nią rodzajów ryzyka, w tym w szczególności oceny jakości i dostępności danych rynkowych do procesu wyceny, poziomu obrotu rynkowego, wielkości pozycji będących w obrocie rynkowym;
- c) muszą istnieć jasno określone zasady i procedury dotyczące monitorowania pozycji pod kątem strategii handlowej instytucji, w tym monitorowania wielkości obrotu i pozycji sprzedaży w jej portfelu handlowym.

CZĘŚĆ 2 – SYSTEMY I MECHANIZMY KONTROLI

1. Instytucje ustanawiają i utrzymują systemy i mechanizmy kontroli w celu zapewniania ostrożnych i wiarygodnych oszacowań cenowych.
2. Systemy i mechanizmy kontroli zawierają co najmniej następujące elementy:
 - a) udokumentowane zasady i procedury dotyczące procesu wyceny. Obejmują one wyraźnie określony zakres odpowiedzialności za różne obszary wchodzące w skład procesu wyceny, źródła informacji o rynku oraz przegląd ich adekwatności, częstotliwość dokonywania niezależnej wyceny, godziny podawania dziennych cen zamknięcia, procedury wycen korygujących, procedury weryfikacji na koniec miesiąca oraz weryfikacji doraźnej.

- b) jasne i niezależne (tzn. niezależne od jednostki operacyjnej) system przekazywania sprawozdań do dla działu odpowiedzialnego za proces wyceny.

Ostatnim ogniwem systemu sprawozdawczego powinien być dyrektor wykonawczy zarządu głównego.

Metody ostrożnej wyceny

- 3. Wycena według wartości rynkowej jest wyceną pozycji dokonywaną co najmniej raz dziennie według łatwo dostępnych cen zamknięcia, pochodzących z niezależnych źródeł, takich jak: kursy giełdowe, notowania elektroniczne lub notowania pochodzące od kilku niezależnych, uznanych maklerów.
- 4. Dokonując wyceny według wartości rynkowej, stosuje się ostrożniejszą wersję kursów kupna/sprzedaży, chyba że instytucja jest podstawowym uczestnikiem rynku w zakresie danego rodzaju instrumentu finansowego lub towaru i może dokonać zamknięcia po średnim kursie rynkowym.
- 5. W przypadku gdy wycena według wartości rynkowej nie jest możliwa, przed zastosowaniem sposobów ujmowania kapitału w portfelu handlowym instytucje muszą dokonać wyceny ich pozycji/portfeli według modelu. Wycenę według modelu określa się jako dowolną wycenę, którą należy odwzorować, wywieść lub obliczyć w inny sposób na podstawie danych rynkowych.
- 6. Dokonując wyceny według modelu, należy spełnić następujące wymogi:
 - a) zarząd wyższego szczebla ma świadomość, które składniki portfela handlowego poddawane są wycenie według modelu, i rozumie znaczenie niepewności, jaka stąd wynika w sprawozdaniach dotyczących ryzyka/wyników działalności;

- b) wykorzystywane dane rynkowe odpowiadają w miarę możliwości cenom rynkowym, a adekwatność danych rynkowych dla pozycji podlegającej wycenie, oraz parametry modelu ocenia się ➤ [...] < ➤ często; <
- c) w miarę dostępności stosuje się metody wyceny, które stanowią przyjętą praktykę rynkową dla danych instrumentów finansowych lub towarów;
- d) w przypadku gdy model został stworzony przez samą instytucję, opiera się go na stosownych założeniach, które zostały oszacowane i sprawdzone przez osoby odpowiednio do tego wykwalifikowane, niezwiązane z procesem tworzenia modelu;
- e) ustanawia się procedury formalnej kontroli zmian oraz przechowuje zabezpieczoną kopię modelu, którą wykorzystuje się do okresowego sprawdzenia wycen;
- f) jednostka zarządzająca ryzykiem ma świadomość słabych stron stosowanego modelu oraz sposobów, w jakie najlepiej można je odzwierciedlić w wynikach wyceny;
- g) model poddawany jest regularnemu przeglądowi w celu określenia jego dokładności (tzn. dokonania oceny prawidłowości założeń, analizy zysku i strat w zestawieniu z czynnikami ryzyka, porównania rzeczywistych wartości zamknięcia z wynikami modelu).

Do celów lit. d) model opracowuje się lub zatwierdza niezależnie od jednostki operacyjnej. Podaje się go niezależnym testom. Obejmuje one weryfikację danych matematycznych, założeń oraz zastosowanego oprogramowania.

7. Oprócz codziennej wyceny według wartości rynkowej lub według modelu powinno dokonywać się niezależnej weryfikacji cen. Jest to proces, za pomocą którego ceny rynkowe lub dane dotyczące modelu sprawdza się pod względem dokładności i niezależności. Podczas gdy codziennej wyceny według wartości rynkowej mogą dokonać dealerzy, weryfikacji cen rynkowych i danych dotyczących modelu powinna dokonywać jednostka niezależna od działu handlowego, co najmniej raz w miesiącu (lub częściej w zależności od charakteru rynku/działalności handlowej). W przypadku gdy niedostępne są źródła cen lub źródła te są bardziej subiektywne, właściwe może okazać się zastosowanie środków ostrożności, takich jak aktualizacje wyceny.

Aktualizacje wyceny lub rezerwy

8. Instytucje ustanawiają i utrzymują procedury dotyczące uwzględniania aktualizacji/rezerw wyceny.

Normy ogólne

9. Właściwe władze mogą wymagać, by formalnie uwzględniano następujące aktualizacji/rezerwy wyceny: niezrealizowane marże kredytowe, koszty zamknięcia, ryzyko operacyjne, przedterminowe rozwiązanie umowy, koszty inwestycji i finansowania, przyszłe koszty administracyjne oraz, tam, gdzie to stosowne, ryzyko modelu.

Normy dla pozycji o ograniczonej płynności

10. Pozycje o ograniczonej płynności mogą powstać na skutek określonych zdarzeń rynkowych oraz sytuacji uwarunkowanych instytucjonalnie (np. pozycje o dużej koncentracji i/lub pozycje przeterminowane).

11. Określając, czy rezerwa wyceny jest konieczna dla pozycji o ograniczonej płynności, instytucje uwzględniają kilka czynników. Czynniki te obejmują czas, jaki byłby potrzebny do zabezpieczenia pozycji/ryzyka w ramach pozycji, zmienność i średnią rozpiętość cen kupna/sprzedaży, dostępność notowań rynkowych (liczba i wskazanie istotnych uczestników rynku) oraz zmienność i średnią wielkości handlowych. ➤ „koncentracja na rynku, rozkład pozycji pod względem terminów rozliczenia, zakres, w jakim wycena opiera się na modelu oraz wpływ innych ryzyk związanych z modelem.” ◀

12. W przypadku stosowania wycen strony trzeciej lub wycen według modelu instytucje ustalają, czy należy zastosować aktualizację wyceny. Ponadto instytucje uwzględniają potrzebę ustanowienia rezerw dla pozycji o ograniczonej płynności oraz na bieżąco dokonują przeglądu ich adekwatności.

13. W przypadku gdy aktualizacji/rezerwy wyceny są przyczyną istotnych strat w bieżącym roku budżetowym, pomniejszają one pierwotne fundusze własne instytucji zgodnie z art. 57 lit. k) dyrektywy [2000/12/WE].

14. Inne zyski/straty wynikające z aktualizacji/rezerw wyceny uwzględnia się w obliczeniach „zysków netto portfela handlowego”, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. b), oraz powiększa/pomniejsza się o nie dodatkowych fundusze własne wymagane do spełnienia wymogów ryzyka rynkowego zgodnie z tymi przepisami.

➤ 14a. Aktualizacje wyceny/rezerwy, które wykraczają poza te przewidziane przez standardy rachunkowości, którym podlega instytucja, będą traktowane zgodnie z ust. 13, jeżeli powodują znaczące straty, lub, w innych przypadkach, zgodnie z ust. 14. ◀

CZĘŚĆ C – WEWNĘTRZNE INSTRUMENTY ZABEZPIEZAJĄCE

1. Wewnętrzny instrument zabezpieczający stanowi pozycję, która w istotny sposób lub całkowicie kompensuje element ryzyka składowego pozycji w portfelu bankowym lub zestawu pozycji. Pozycje powstające z tytułu stosowania wewnętrznych instrumentów zabezpieczających kwalifikują się do traktowania właściwego dla kapitału w portfelu handlowym, pod warunkiem że utrzymywane są w celu handlowym oraz że spełnione są ogólne kryteria dotyczące celu handlowego i ostrożnej wyceny, określone w częściach A i B. W szczególności:

- a) pierwotnym celem wewnętrznych instrumentów zabezpieczających nie jest uniknięcie lub obniżenie wymogów kapitałowych;
- b) wewnętrzne instrumenty zabezpieczające są we właściwy sposób dokumentowane i podlegają szczegółowym wewnętrznym procedurom zatwierdzenia i kontroli;
- c) transakcję wewnętrzną prowadzi się na warunkach rynkowych;
- d) główną częścią ryzyka rynkowego wywołanego wewnętrznym instrumentem zabezpieczającym zarządza się w sposób dynamiczny w portfelu handlowym w ramach zatwierdzonych limitów;
- e) transakcje wewnętrzne są uważnie monitorowane.

Monitorowanie odbywa się przy zachowaniu odpowiednich procedur.

2. Sposoby traktowania, o których mowa w pkt 1, nie naruszają wymogów kapitałowych stosowanych w odniesieniu do tej strony wewnętrznego instrumentu zabezpieczającego, która należy do portfela bankowego.

➤ 3. Niezależnie od powyższego, w przypadku, gdy instytucja zabezpiecza ekspozycję na ryzyko kredytowe zaliczoną do portfela bankowego przy użyciu kredytowego instrumentu pochodnego zaksięgowanego w portfelu handlowym (stosuje wewnętrzny instrument zabezpieczający), uznaje się, że dla regulacyjnych celów kapitałowych ekspozycja z portfela bankowego nie jest zabezpieczona dopóty, dopóki instytucja nie nabędzie od uznanego zewnętrznego dostawcy ochrony kredytowego instrumentu pochodnego, który spełnia wymagania określone w załączniku VIII część 2 ust. 19 dyrektywy [2000/12/WE] w odniesieniu do ekspozycji z portfela bankowego. Jeżeli taka ochrona zostaje nabyta i uznana dla regulacyjnych celów kapitałowych jako instrument zabezpieczający ekspozycję z portfela bankowego, dla tych samych celów do portfela handlowego nie zalicza się ani wewnętrznego ani zewnętrznego zabezpieczającego instrumentu pochodnego. ◀

➤ **UWZGLĘDNIENIE W PORTFELU HANDLOWYM** ◀

➤ 1. Instytucje stosują jasno określone zasady i procedury ustalania, które ekspozycje należy zaliczyć do portfela handlowego w związku z obliczaniem kapitału regulacyjnego, zgodne z kryteriami określonymi w art. 11. Zasady te i procedury biorą pod uwagę możliwości danej instytucji i stosowane przez nią praktyki w zakresie zarządzania ryzykiem. Wypełnianie tych zasad i procedur jest w pełni udokumentowane i podlega okresowej kontroli wewnętrznej. ◀

➤ 2. Instytucje stosują jasno określone zasady i procedury ogólnego zarządzania portfelem handlowym. Zasady te i procedury muszą określać przynajmniej: ⚡

➤ a) działalność, którą instytucja uznaje za handlową i zalicza do portfela handlowego do celów obliczania wymogu kapitałowego; ⚡

➤ b) zakres, w jakim ekspozycja podlega codziennej wycenie rynkowej w odniesieniu do aktywnego, płynnego rynku dwustronnego; ⚡

➤ c) w przypadku ekspozycji podlegających codziennej wycenie opartej na modelu – zakres, w jakim instytucja może; ⚡

➤ i) rozpoznać wszystkie istotne ryzyka związane z ekspozycją; ⚡

➤ ii) zabezpieczyć się przed wszystkimi istotnymi ryzykami związanymi z ekspozycją za pomocą instrumentów, na które istnieje aktywny, płynny rynek dwustronny; oraz ⚡

➤ iii) dokonywać miarodajnych oszacowań podstawowych założeń i parametrów stosowanych w modelu; ⚡

➤ d) zakres, w jakim instytucja może, i jest zobowiązana, generować wyceny dotyczące ekspozycji, konsekwentnie zatwierdzane przez organ zewnętrzny; ⚡

➤ e) zakres, w jakim ograniczenia prawne i inne wymagania operacyjne wpływają negatywnie na zdolność instytucji do dokonania w krótkim czasie upłynnienia lub zabezpieczenia ekspozycji; ⚡

➤ f) zakres, w jakim instytucja może i jest zobowiązana aktywnie zarządzać ryzykiem związanym z ekspozycją w ramach swojej działalności handlowej; oraz ⚡

➤ g) zakres, w jakim instytucja może dokonywać transferu ryzyka lub ekspozycji między portfelem handlowym a bankowym oraz warunki takich transferów. ⚡

➤ 3. Odpowiednie władze mogą zezwolić, aby instytucje traktowały pozycje, które są lokatami, zgodnie z art. 57 lit. l), m) i n) dyrektywy [2000/12/WE], w portfelu handlowym, odpowiednio, jako instrumenty kapitałowe lub dłużne, w przypadku jeżeli instytucja wykaże, że w zakresie tych pozycji jest aktywnym animatorem rynku. W takim przypadku, instytucja kredytowa musi posiadać odpowiednie systemy i mechanizmy kontroli regulujące handel uznanymi instrumentami kapitału własnego instytucji finansowych. ◀

➤ 4. Terminowe transakcje typu repo związane z działalnością handlową, zaliczane przez daną instytucję do portfela bankowego, można dla celów obliczania wymogu kapitałowego objąć portfelem handlowym, o ile dotyczy to wszystkich transakcji wymienionego typu. W tym celu transakcje typu repo związane z działalnością handlową definiuje się jako te, które spełniają wymagania art. 11 ust. 2 i załącznika VII część A, a przedmiotem transakcji z obu stron są środki pieniężne lub papiery wartościowe zaliczane do portfela handlowego. Niezależnie od miejsca zaksięgowania wszystkie transakcje typu repo podlegają obciążeniu z tytułu ryzyka kredytowego kontrahenta dla transakcji z portfela bankowego. ◀

ZAŁĄCZNIK VIII

DYREKTYWY UCHYLONE

CZĘŚĆ A

DYREKTYWY UCHYLONE WRAZ Z PÓŹNIEJSZYMI ZMIANAMI

(określone w art. 48)

Dyrektywa Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych,

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/31/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/6/EWG w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych,

Dyrektywa 98/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. zmieniająca art. 12 dyrektywy Rady 77/780/EWG w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, art. 2, 5, 6, 7, 8 oraz załączniki II i III do dyrektywy Rady 89/647/EWG w sprawie wskaźnika wypłacalności instytucji kredytowych i art. 2 załącznika II do dyrektywy Rady 93/6/EWG w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych,

Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady,

Tylko art. 26

Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG.

Tylko art. 67

CZĘŚĆ B

TERMINY WDROŻENIA

(określone w art. 48)

Dyrektywa		Termin wdrożenia
Dyrektywa Rady 93/6/EWG		1.7.1995
Dyrektywa 98/31/WE		<u>21.7.2000</u>
Dyrektywa 98/33/WE		<u>21.7.2000</u>
Dyrektywa 2002/87/WE		<u>11.8.2004</u>
Dyrektywa 2004/39/WE		<u>Jeszcze nieokreślony</u>
Dyrektywa 2004/xx/WE		<u>Jeszcze nieokreślony</u>

↴ nowy

ZAŁĄCZNIK IX

TABELA ZGODNOŚCI

Niniejsza dyrektywa	Dyrektywa 93/6/EWG	Dyrektywa 98/31/WE	Dyrektywa 98/33/WE	Dyrektywa 2002/87/WE	Dyrektywa 2004/39/WE
Artykuł 1 ust. 1 zdanie pierwsze					
Artykuł 1 ust. 1 zdanie pierwsze i ust. 2	Artykuł 1				
Artykuł 2 ust. 1					
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 7 ust. 3				
Artykuł 3 ust. 1 lit. a)	Artykuł 2 ust. 1				
Artykuł 3 ust. 1 lit. b)	Artykuł 2 ust. 2				Artykuł 67 ust. 1
Artykuł 3 ust. 1 lit. c)-e)	Artykuł 2 ust. 3-5				
Artykuł 3 ust. 1 lit. f) i g)					
Artykuł 3 ust. 1 lit. h)	Artykuł 2 ust. 10				
Artykuł 3 ust. 1 lit. i)	Artykuł 2 ust. 11		Artykuł 3 ust. 1		
Artykuł 3 ust. 1 lit. j)	Artykuł 2 ust. 14				
Artykuł 3 ust. 1 lit. k) i l)	Artykuł 2 ust. 15 i 16	Artykuł 1 ust. 1 lit. b)			
Artykuł 3 ust. 1 lit. m)	Artykuł 2 ust. 17	Artykuł 1 ust. 1 lit. c)			
Artykuł 3 ust. 1 lit. n)	Artykuł 2 ust. 18	Artykuł 1 ust. 1 lit. d)			
Artykuł 3 ust. 1 lit. o)-q)	Artykuł 2 ust. 19-21				

Artykuł 3 ust. 1 lit. r)	Artykuł 2 ust. 23				
Artykuł 3 ust. 1 lit. s)	Artykuł 2 ust. 26				
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 2 ust. 7 i 8				
Artykuł 3 ust. 3 lit. a) i b)	Artykuł 7 ust. 3			Artykuł 26	
Artykuł 3 ust. 3 lit. c)	Artykuł 7 ust. 3				
Artykuł 4	Artykuł 2 ust. 24				
Artykuł 5	Artykuł 3 ust. 1 i 2				
Artykuł 6	Artykuł 3 ust. 4				Artykuł 67 ust. 2
Artykuł 7	Artykuł 3(4a)				Artykuł 67 ust. 3
Artykuł 8	Artykuł 3(4b)				Artykuł 67 ust. 3
Artykuł 9	Artykuł 3 ust. 3				
Artykuł 10	Artykuł 3 ust. 5-8				
Artykuł 11	Artykuł 2 ust. 6				
Artykuł 12 akapit pierwszy	Artykuł 2 ust. 25				
Artykuł 12 akapit drugi					
Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy	Załącznik V pkt 1 akapit pierwszy				

Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi oraz ust. 2-5	Załącznik V pkt 1 akapit drugi oraz pkt 2-5	Artykuł 1 ust. 7 i Załącznik pkt 4 lit. a)-b)			
Artykuł 14	Załącznik V pkt 6 i 7	Załącznik pkt 4 lit. c)			
Artykuł 15	Załącznik V pkt 8				
Artykuł 16	Załącznik V pkt 9				
Artykuł 17					
Artykuł 18 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 4 ust. 1 akapit pierwszy				
Artykuł 18 ust. 1 lit. a) i b)	Artykuł 4 ust. 1 lit. i) i ii)	Artykuł 1 ust. 2			
Artykuł 18 ust. 2- 4	Artykuł 4 ust. 6-8				
Artykuł 19 ust. 1					
Artykuł 19 ust. 2	Artykuł 11 ust. 2				
Artykuł 19 ust. 3					
Artykuł 20					
Artykuł 21	Załącznik IV				
Artykuł 22					
Artykuł 23 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 7 ust. 5 i 6				
Artykuł 23 akapit trzeci					

Artykuł 24					
Artykuł 25					
Artykuł 26 ust. 1	Artykuł 7 ust. 10	Artykuł 1 ust. 4			
Artykuł 26 ust. 2-4	Artykuł 7 ust. 11-13				
Artykuł 27	Artykuł 7 ust. 14 i 15				
Artykuł 28 ust. 1	Artykuł 5 ust. 1				
Artykuł 28 ust. 2	Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 1 ust. 3			
Artykuł 28 ust. 3					
Artykuł 29 ust. 1 lit. a)-c) i następne dwa akapity	Załącznik VI pkt 2				
Artykuł 29 ust. 1 ostatni akapit					
Artykuł 29 ust. 2	Załącznik VI pkt 3				
Artykuł 30 ust. 1 i ust. 2 akapit pierwszy	Załącznik VI pkt 4 i 5				
Artykuł 30 ust. 2 akapit drugi					
Artykuł 30 ust. 3 i 4	Załącznik VI pkt 6 i 7				

Artykuł 31	Załącznik VI pkt 8 ust. 1, pkt 2 zdanie pierwsze, pkt 3-5				
Artykuł 32	Załącznik VI pkt 9 i 10				
Artykuł 33 ust. 1 i 2					
Artykuł 33 ust. 3	Artykuł 6 ust. 2				
Artykuł 34					
Artykuł 35 ust. 1-4	Artykuł 8 ust. 1-4				
Artykuł 35 ust. 5	Artykuł 8 ust. 5 zdanie pierwsze	Artykuł 1 ust. 5			
Artykuł 36	Artykuł 9 ust. 1-3				
Artykuł 37					
Artykuł 38	Artykuł 9 ust. 4				
Artykuł 39					
Artykuł 40	Artykuł 2 ust. 9				
Artykuł 41					
Artykuł 42 ust. 1 lit. a)-c)	Artykuł 10 tiret pierwsze, drugie i trzecie				
Artykuł 42 ust. 1 lit. d) i e)					

Artykuł 42 ust. 1 lit. f)	Artykuł 10 tiret czwarte				
Artykuł 42 ust. 1 lit. g)					
Artykuł 43					
Artykuł 44					
Artykuł 45					
Artykuł 46	Artykuł 12				
Artykuł 47					
Artykuł 48					
Artykuł 49					
Artykuł 50	Artykuł 15				
Załącznik I pkt 1-4	Załącznik I pkt 1-4				
Załącznik I pkt 4 ostatni akapit	Artykuł 2 ust. 22				
Załącznik I pkt 5-7	Załącznik I pkt 5-7				
Załącznik I pkt 8					
Załącznik I pkt 9-11	Załącznik I pkt 8-10				
Załącznik I pkt 12-14	Załącznik I pkt 12-14				
Załącznik I pkt 15 i 16	Artykuł 2 ust. 12				

Załącznik I pkt 17-41	Załącznik I pkt 15-39				
Załącznik I pkt 42-56					
Załącznik II pkt 1 i 2	Załącznik II pkt 1 i 2				
Załącznik II pkt 3-11					
Załącznik III pkt 1	Załącznik III pkt 1 akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 7 i Załącznik pkt 3 lit. a)			
Załącznik III pkt 2	Załącznik III pkt 2				
Załącznik III pkt 2.1 akapity pierwszy do trzeciego	Załącznik III pkt 3.1	Artykuł 1 ust. 7 i Załącznik pkt 3 lit. b)			
Załącznik III pkt 2.1 akapit czwarty					
Załącznik III pkt 2.1 akapit piąty	Załącznik III pkt 3.2	Artykuł 1 ust. 7 i Załącznik pkt 3 lit. b)			
Załącznik III pkt 2.2, 3 i 3.1	Załącznik III pkt 4-6	Artykuł 1 ust. 7 i Załącznik pkt 3 lit. c)			
Załącznik III pkt 3.2	Załącznik III pkt 8				
Załącznik III pkt 4	Załącznik III pkt 11				
Załącznik IV pkt 1-20	Załącznik VII pkt 1-20	Artykuł 1 ust. 7 i Załącznik pkt 5			

Załącznik IV pkt 21	Artykuł 11a	Artykuł 1 ust. 6			
Załącznik V pkt 1-13 akapit trzeci	Załącznik VIII pkt 1-13 lit. ii)	Artykuł 1 ust. 7 i Załącznik pkt 5			
Załącznik V pkt 13 akapit czwarty					
Załącznik V pkt 13 akapit piąty do pkt 14	Załącznik VIII pkt 13 lit. iii) do pkt 14	Artykuł 1 ust. 7 i Załącznik pkt 5			
załącznik VI	Załącznik VI pkt 8 ust. 2 po pierwszym zdaniu				
Załącznik VII					
Załącznik VIII					
Załącznik IX					
